

TÜRKİYE'NİN İLK VE TEK ÖZEL EĞİTİM KONULU E-DERGİSİ

Özel Çocuklar Eğitim ve Dayanışma Derneği

EKİM 2017 | SAYI 3 | WWW.OCED.ORG.TR

ÖZEL EĞİTİMİN NERESİNDEYİZ?

Yrd. Doç. Dr. Gülşah KINALI ile
OSTEOPATİ'yi konuştuk

**PEKİŞTİREÇ
VE ÖDÜL
ARASINDAKİ
FARKLAR**

BİLAL

ÇATALÇEKİÇ

"Hayal kurmayı unutmuş insanlarız"

"Hayattaki en büyük engel SEVGİSİZLİK"

İÇİNDEKİLER

EKİM 2017

Özel eğitimin neresindeyiz?

Parin Yakupyan yazdı...

6

En büyük engel sevgisizlik

24 haftalık ve 660 gram doğan İpek Bade'nin annesi Hatice Beyza Bulut ile röportaj...

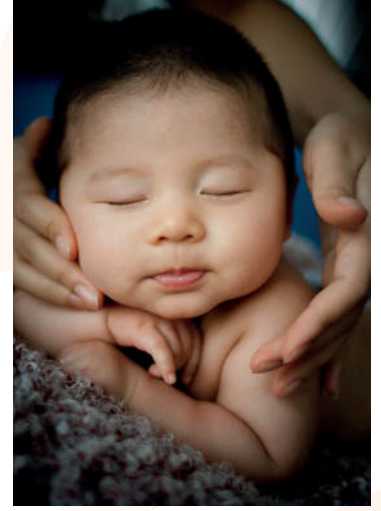
8

Osteopati nedir?

Gelişim Üniversitesi öğretim görevlisi Yrd. Doç. Dr. Fizyoterapist Gülşah Kınalı'dan osteopati hakkında bilgi aldık.

12

Sık karşılaşılan okul çağı enfeksiyonları

Çocuklarda enfeksiyon riskini azaltmak için nelere dikkat etmeniz gerektiğini biliyor musunuz?

18

Ödül ve pekiştireç arasındaki farklar

Nicky Nükte Altıkulaç ödül ve pekiştireçlerin farkını yazdı.

17

Yeni bir otizm terapisi öncesi ailelerin yanıt bulması gereken sorular

Doğru terapiyi arayan bir ebeveynin araştırması gerekenlere göz atın!

20

Kurumsallaşmak önemli ama gözlerdeki parıltı hiçbir zaman sönmemeli

Özel Eğitim Kurumları Derneği genel başkan yardımcısı Merih YANGIN ile özel eğitim sektörünü konuştuk...

22

İÇİNDEKİLER

EKİM 2017

Pozitif Disiplin

Disiplin sağlamak için cezalar yağdırmak, sık sık "hayır" kelimesine başvurmak, bağırarak, tehdit etmek yerine işlevsel ve keyifli pozitif disiplin yöntemi ile tanışın.

26

KÜLTÜR & SANAT

Türkiye'nin önemli sanatçılarından 50 büyük imza, bir sanat projesinde buluşuyor.

28

BU İMZADA SANAT VAR SERGİSİ

SİVİL TOPLUM

Denizli Otizm Derneği'nin çalışmaları hakkında bilgi aldık.

36

"Hayal kurmayı unutmuş insanlarız"

Bu aydan itibaren her ay bir ünlüyü
sayfalarımıza konuk edeceğiz.
İlk konuğumuz Bilal Çatalçekiç...

30

ETKİNLİKLER

Kidzania ve Darıca Hayvanat Bahçesi gezilerimiz...

34

HABER

Seminerler, ziyaretler, ajandanıza not etmeniz gerekenler...

38

KÜNYE

İMTİYAZ SAHİBİ

Özel Çocuklar Eğitim ve Dayanışma Derneği

Yayın Direktörü:

Selim PARLAK
selim@oced.org.tr

Genel Yayın Yönetmeni:

Parin YAKUPYAN
parin@oced.org.tr

(Gönüllü) Yazı İşleri Müdürü:

Burçin ÖZTINAZ
burcin@oced.org.tr

(Gönüllü) Görsel Yönetmen:

Mevlüt DÜLGER
mevlut@oced.org.tr

Halkla İlişkiler:

Emine Eşki ARASLI
emineeski@oced.org.tr

Dernek Bağı:

bilgi@oced.org.tr

Abonelik:

bilgi@oced.org.tr

Yayın Tarihi:

EKİM 2017

Yönetim Yeri:

Özel Çocuklar Eğitim ve Dayanışma Derneği

E-Posta:

bilgi@oced.org.tr

* Kapak Görseli pixabay.com adresinden alınmıştır.

* Bu yayının tamamı ya da bir bölümü yayıncısının yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz ve yayınlanamaz.

EDİTÖRDEN

Burçin ÖZTINAZ

Yazı İşleri Müdürü
burcin@oced.org.tr

Merhaba,

Bir Özbek atasözü der ki, "Bir adam köprü kurar, bin adam geçer." Kavga dövüşü bırakıp köprüler kurmak, şikayet etmek yerine değiştirmeye çalışmak, oturduğumuz yerden farklı hayatları yargılamak yerine anlamaya gayret etmek, hayatı güzelleştirmek için birbirimize destek olmak... Bu mottolar ile çıktığımız, "bir kişi bile bilgilense, fark etse çok şey değişir" diyerek yürüdüğümüz ve iz bırakmak için kendimizce bolca gayret ettiğimiz yolda e-dergimizin üçüncü sayısı ile karşınızdayız.

Bol koşuşturmalı bir tempoda hazırladık bu sayımızı. Bir yandan kaynaştırma eğitimiyle ilgili seminerlerimiz son hızla devam etti, bir yandan "birlikte neler yapabiliriz" fikriyle uzmanları, okulları ziyaret ettik, röportajlar yaptık, çocukların ve ailelerin bir araya geldiği aktiviteler düzenledik.

Ve "Bu İmzada Sanat Var" projesiyle heyecanlandık... Proje kapsamında Türkiye'nin önemli sanatçılarından 50 büyük imza bir araya geliyor. İmzaların satışından elde edilecek gelir, ÖÇED'e eğitim bursu olarak aktarılacak. Böylece 50 değerli isim, sanatta imzanın değerine dikkat çekerken, eğitime muhtaç çocuklara da sanat aracılığıyla dokunmuş olacaklar. İmza atmak, iz bırakmak aslında... Çocuklarımızın hayatına önemli bir izle dokunmuş olacak tüm sanatçılarımıza ve destek veren sponsorlara teşekkürlerimizi sunarız.

Gelecek sayımızda yeni heyecanlarla görüşmek üzere.

Keyifli okumalar...

www.oced.org.tr

/ocedorgtr

*“Erken Çocuklukta Müdahale Alanında
Güncel Araştırmalar ve Yenilikçi Uygulamalar”*

2 ULUSLARARASI Erken Çocuklukta Müdahale Kongresi

29 - 31
Mart 2018

www.iceci2018.com

ICECI2018

**AKKA ANTEDON OTEL
KONGRE MERKEZİ
Antalya, Türkiye**

“ÖZEL EĞİTİMİN NERESİNDEYİZ?”

"Özel eğitimin, neresindeyiz"
diye sorunca kendimize, "Ba-
şındayız" demekten başka bir
şey gelmiyor içimden...
Neden mi?

Parin YAKUPYAN

ÖÇED Yönetim Kurulu Başkanı / Otizimli Genç Annesi
parin@oced.org.tr

2016 yılında yazmıştım bu yazıyı... Hala soruyorum kendime...

✓ **Normal gelişime sahip bireyler haftada minimum 30 saat eğitim alırken özel gereksinimli bireyler ayda 8 seans ile sınırlandırıldığı için başındayız...**

- Özel gereksinimli bireyler örgün eğitim hayatlarında her çeşit ayrımcılıkla karşılaştıkları için, yaşlılarıyla birlikte kaynaştırma eğitimine çoğu zaman devam edememekte, eğitim hayatlarını özel eğitim sınıflarında/okullarında sürdürmektedirler. Sınıf düzeylerinin karma oluşu ve çocukların davranış sorunlarının artması gibi sebeplerle örgün eğitimde de fayda sağlanamaktadır.

- Devletin özel gereksinimli bireylere verdiği eğitim ayda 8 saattir. Bu saat kesinlikle yeterli değildir.

✓ **Özel gereksinimli bireylerimizin ancak cûzi bir kısmını eğitime dahil ettirebildiğimiz için başındayız...**

Maalesef çok az sayıda çocuğumuz eğitim hayatından yararlanabilmekte. Tohad'ın yaptığı araştırmanın 2014 verilerine göre 18 yaşın altındaki 352 bin bireyden sadece 2219'u kaynaştırma okuyabilmekte.

✓ **Hala daha özel eğitimle ilgili temel kavramları anlatıyor olmakla zaman kaybettiğimizden dolayı başındayız...**

Özel eğitim teknikleri, doğruları, olması gerekenleri maalesef pek az uzman tarafından bilinmekte, kalifiye olmayan eğitimcilerle bireylerimiz ciddi zaman kaybetmektedirler.

✓ **Kaynaştırma diye çırpınırken ayrıştırma ile karşılaştığımız için başındayız...**

Çocuğumuz kaynaştırma yaklaşımı ile yaşlılarıyla bir arada olabilsin diye aileler çırpınırken çoğu zaman diğer ailelerin, çocukların veya öğretmenlerin ayrımcılığına uğramakta, sınıflarda okullarda istenmemektedir. Kaynaştırma çoğu zaman kaynama noktasına gelmektedir.

✓ **Yönetmeliklerle belirlenmesine rağmen, özel gereksinimli bireylerin kaderinin kişilerin insafına bırakılmasından dolayı başındayız...**

Kaynaştırma hakkı kanunlarda yönetmeliklerde çok nettir. Ancak kaynaştırmanın uygulanabilmesi çoğu zaman karşımıza çıkan okul yöneticisinin veya öğretmenin insafına kalmaktadır.

✓ **Verilen hakların sadaka niyetiyle verilmesinden ötürü başındayız...**

Hakların özel gereksinimli bireylere verilen bir lütuf gibi gösterilmesi ve "şükredin eskiden bu da yoktu" yaklaşımı yıpratıcı olmaktadır.

✓ **Ailelerin, "Çocuğuma benden sonra ne olacak?" sorusuna bir cevap inşa edemediğimiz için başındayız...**

Çocuğun durumu ne kadar iyi olursa olsun çocuklar büyüdüklerinde aileleri olmadığında hayatlarını tek başlarına sürdürebilme durumuna gelememektedirler. Ve aileleri olmadığında da bakımevlerinin durumu maalesef çok kötü durumdadır. "Benden sonra ne olacak" düşüncesi tüm özel gereksinimli birey ailelerinin ortak kaygısıdır.

✓ **Özel gereksinimli bireye sahip ailelerin her eğitim-öğretim dönemi başında kapı kapı gezdirilip, çocuklarını bir kuruma kabul ettirmeye çalışmasından dolayı başındayız...**

Çocuğu kaynaştırma ile okuma hakkına sahip aileler çocuklarını okulların kabul etmesi için deyim yerindeyse kapı kapı gezmekte, doğru okulu, doğru öğretmeni bulmak için çabalamakta, pek çok sorun görmezden gelinmekte, haklarımız bile çoğu zaman dile getirilememektedir.

✓ **İnsanların önyargılarından sebep özel gereksinimli bireylerin feda edilmesinden ötürü başındayız...**

Toplumu oluşturan diğer bireylerin empati eksikliği ve farklılıklara karşı gösterdiği katı tutum sebebiyle çocuklarımız toplumdan dışlanmakta, çoğu zaman kapalı kapıların ardında yaşamaya mahkum olmaktadır.

✓ **Enerjimizi özel gereksinimli bireylere değil de çevreye karşı dert anlatmakla harcadığımız için başındayız...**

Özel gereksinimli birey aileleri çocuklarını toplumun kabul edeceği bir şekle sokmak için ciddi zaman ve enerji harcamaktadır. Çocuklarıyla yaşadıkları ağır stresten fazla toplumun gösterdiği anlayışsızlık ailelerin yükünü çok kat kat artırmaktadır.

✓ **Ailelerin umutları daha filiz halindeyken koparılıp kurutulduğu için başındayız...**

Tanı aldıktan sonra toplumun içerisine dahil oldukları ilk günden itibaren uğradıkları ayrımcılık ailelerin içe dönmelelerine, seslerini yeterince duyuramamalarına sebep olmaktadır.

✓ **Anlayış beklerken, hep anlayış gösteren taraf olduğumuz için başındayız...**

Yolun uzun,
Yolun dikenli,
Yolun taşla doldurulmasından ötürü
Biz hala yolun başındayız.

“HAYATTAKİ EN BÜYÜK ENGEL SEVGİSİZLİK”

“Hayattaki en büyük engel sevgisizliktir”, “Asla umudunu kaybetme”, “Kendini yeniden inşa et”, “Mucizeni yarat”, “Unutma, yaşanan her şeyin bir nedeni vardır”... Bunlar şifa arayan bir anne olan Hatice Beyza Bulut’un bakış açısını çok iyi özetleyen cümleler... 24 haftalık ve 660 gram doğan kızı İpek Bade’nin hikayesini “Kozadan Çıkmak” kitabında anlatan Hatice Beyza Bulut ile yaptığımız röportajın okuyan herkese ilham olacağını umuyoruz.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz? Bize biraz kendinizden ve hikayenizden bahsedermisiniz?

Bizim hikayemiz; Bir ipekböceğinin bin bir sıkıntı ile kozadan çıkışına tanıklık ederken, diğer taraftan kendinizi büyük bir aşkın, umut dolu bir yolculuğun, tarihin felsefesinin, bambaşka kültürlerin içerisinde seyahat ederken bulacağınız, asla pes etmemenin, vazgeçmemenin, azmin, sevginin gücünün önemini bir kez daha hatırlayacağınız, kimilerine göre mucizevi, kimilerine göre öğretici bir hikaye.

24 haftalık, 660 gram yaşam sınırında doğan ve yaşamaz denilen kızım İpek Bade’nin yaşama tutunma mücadelesi... Hikaye içinde hikaye var. Benim profesyonel yaşamdan anneliğe atanışım. Dışarıda yaptığım yolculuğun yanı sıra içime yaptığım yolculuk. Değişimim. Dönüşümüm hikayesi...

Kendimden bahsedecek olursam uzun yıllar Fransa’da yaşadıkdan sonra Türkiye’de MBA-İşletme alanında yüksek lisans yaptım. 14 yıl kadar finans-bankacılık alanında çalıştım. 2004 yılında eşimle tanıştık. Birbirimize aşkla bağlı bir çifttik, 2.5 yıllık arkadaşlığımız sonrası

evlendik. Özgür ve gezgin ruhlarımız birbirini bulmuştu. Keşfetme tutkusunu ile 15’ten fazla ülke gezdik. Günümüzü gün ediyor, başımıza geleceklerden habersiz çocuk sahibi olma planları yapıyorduk. Çocuğumuz olacaktı ve mutlu bir yuvamız... Ancak hayatın kendi planları vardı. Biraz acımasız, biraz zorlayıcı... Kim bilebilirdi ki engelli bir çocuğun sınavımız olacağını. Ve bir kararla hayatımız alt üst oldu. Ancak hayatın altının üstünden daha iyi olacağını kim bilebilirdi ki.

Erken doğum yaptınız ve İpek Bade 24 haftalık doğdu. Hamileliğiniz sırasında yolunda gitmeyen bir şeyler var mıydı?

Birkaç tüp bebek denemesi sonrası 2011 yılının mart ayında hamile olduğum haberini almıştım. Dünyanın en muhteşem haberi idi. Üstelik ikiz gebelikti. Ancak henüz 11 haftalık hamileyken düşük riski sebebi ile hastaneye yatırıldım. Müdahaleler sonrası eve taburcu oldum.

Bu kez 16. haftada yine düşük riski ile hastanedeydim. Amniyosentez sonrası keselerden biri patlamış, bebeklerden birini kaybetmiştim. Diğer bebeğim (canım kızım) ise

ancak 24. haftaya kadar dayanabildi ve 25.07.2011 tarihinde yalnızca 660 gr olan bir bebek dünyaya getirdim. Sonraki düşüklerim de göz önünde bulundurulduğunda, bende servikal yetmezlik söz konusu olabileceği düşünüldüğünden, 2013 yılında oğluma hamile kaldığımda gerek Serklaj operasyonu ile (rahim ağzının dikiş ile kapatılması) gerekse aylarca sırt üstü yatmam sonucu, oğlumu zamanlı olarak 37. haftada sağlıklı olarak dünyaya getirdim.

Kızınız İpek Bade'yi hayatta tutabilmek için verdiğiniz mücadeleyi kitap haline getirdiniz. Sizi “Kozadan Çıkmak”ı yazmaya yönelten neydi?

İlk duyduğumuzda yaşadığımız şok... Erken doğuma bağlı ağır beyin kanaması geçirdiğinden beyni hasarlanmış (Hidrosefali hastası) engelli bir çocuk sahibi olmak! Böyle bir çocuk istenir miydi? Sevilir miydi? Hayallerimize ne olacaktı? En iyi okullara gönderecek, başarıyla övünecek, düğününde oynayacak, mutluluğumuza mutluluk katılacaktı... Hayat planlarımızın istemediğimiz yönde değişecek olması, tüm bu belirsizlikler bizi perişan etmişti.

Ta ki onu teslim ettikleri güne kadar... Onu kucağıma verdikleri gün, ben ona aşık olmuştum. Teninin kokusuna, ellerinin narinliğine, hidrosefali hastalığı sebebiyle büyümüş koca kafasındaki o minicik surata... Hele de alıp eve gidip yedirip içip beraber uyuyup öpüp koklayınca, dedim ki, ben doğurduğum gün değil, ben bugün ANNE olmuştum.

Ve o gün karar verdim. Bir kurban gibi davranmayacaktım, kendimi imha değil, inşa etmeliydim. Çocuğumuz için ne gerekiyorsa yapmalıydık anne baba olarak. Ona daha kaliteli bir yaşam sunmak, onu mutlu etmek tek amacımız olmuştu. Organik beslenmeden tutun, yardımcı destek aparatlar, modern tıbbın yanı sıra alternatif terapilere kadar birçok konuda yurt içinde ve yurt dışında ne varsa araştırmalar yaparak kızımızın şifa yolunda deneyimliyorduk.

Kendime de yatırım yapıyordum. (Nefes terapileri, enerji çalışmaları, içsel çalışmalar vs...) Biz anneler güçlü olmalıydık ki çocuğumuza güç verelim. Kızıma şifa ararken kendim şifalanıyordum. Sevginin gücünü deneyimliyordum. Dışarıdaki yolculuğum yanı sıra içime de yolculuk yapıyordum. “Bir ben var ki bende benden içeri” der Yunus Emre. Tüm bunların dönüşümüm için yaşanması gerektiği bilincinde olmak dönüşümün başlangıcıdır. Yaşanan her şeyin bir nedeni var. Sen sadece nedenlerini ararsın. Kişi öz benliğini tanıyıp varoluş nedenini idrak edince geriye ne sonsuz acı kalıyor ne de hesap kitap. Bir insanın sadece bedenden oluşmadığını, çok özel güçlü ruhsal varlık olduğuna dair güçlü yaşanmışlıklar söz konusu. Keşfettikçe

huzur buluyordum. “Özüne inmediysen tamamlanmadın” yazıyordu okuduğum bir kitapta. Artık karşınızda ekonomik verileri takip eden bir finansçı değil, şifa arayan bir anne vardı. Kabullenmek. Asla vazgeçmemek. İnanmak. Pes etmemek. Sevginin gücü. Aşk... Bunlar her şeye kadir anahtar kelimeler...

Çünkü biliyordum artık, mevcut durumunu kabul edince (tevekkül idrakı), kalp en yüksek boyutta pozitif enerji (sevgi) üretir. Duyguların ilk üretim merkezinin beyin değil, kalp olduğu ispatlandı. Kalpten yayılan enerji ile tüm bedenimiz, evren, her şey şifalanır. Çünkü bizler enerji bedenleriz. Madde eşittir enerji... Duygularla düşünce, hatta DNA bile şekil değiştiriyor. Öğrendikçe öğretmeye başladım. Umut olmak istedim. “Yaşamaz” denilen kızımız bugün 6 yaşında. Doktorlar, “sevginin gücü bu, sevgi ile yaşıyorsunuz” diyorlar. Kitabımla ilham olmak istedim ve en önemlisi “yalnız değilsiniz” mesajı vermek istedim. Hikayemiz birçok insana ne dersler verecekti kim bilir. Kitabımda sevginin gücünün altını çizmek istedim. Ayrıca hikayemizle özel çocuklara farkındalık yaratmak istedim. Bu dünyadaki gizli kahramanların hikayesine, bu kutlu yolculuklarına herkesin şahit olmasını istedim. Senden farklı olabilirler ama varlar, kabul et. Engelli olmak ayıp

değil, acınası bir durum hiç değil. Bu ülkede engelli olmak gerek fiziksel sorunlar (alt yapı, ulaşım), gerek ekonomik (aile, devlet desteği,) gerek sosyal sorunlar (negatif ayrımcılık) çok zor. Bari toplumun baskısı olmasın.

“Organik yaşam hayatımın büyük bir parçası haline geldi” diyorsunuz... İpek Bade’nin şu an yemeklerle arası nasıl ve beslenmesinde en çok dikkat ettikleriniz neler?

Prematüre bebek sahibi anneler bilir, minikler çok hassastır. Kızımın sağlıklı bir şekilde hayata tutunabilmesi tek hayat amacım oldu. Ve bu yöndeki tüm araştırmalarım bana organik yaşamın (beslenmenin) ve spiritüel yaşamın kapılarını açtı. Sağlıklı beslenmek ömrü uzatıyor. Doğal (katkısız) olduğundan emin olduğum gıdaların yanı sıra emin olamadığım durumlarda organik olanları tercih ettik. Organik gıda, üretiminde kimyasal girdi kullanmadan, üretimden tüketime kadar her aşaması kontrollü ve sertifikalı tarımsal üretim biçimidir. Detaylandırmam gerekirse, organik gıdalar, basit olarak, yetiştirilmesinde ve işlenmesinde, genetik mühendisliğin, yapay ve benzeri gübrelerin, böcek ilaçlarının, yabani ot ve mantar öldürücü ilaçlarının, büyüme düzenleyicilerinin, hormonların, antibiyotiklerin, koruyucuların, renklendiricilerin, katkı maddelerinin, kimyasal kaplama ve parlatici maddelerin, kimyasal ambalaj malzemelerinin kullanılmadığı gıda maddeleridir. İpek Bade’ye ve kardeşine bugün halen paketli ürünler tercih etmiyoruz. Yoğurdu evde yapıyor, meyvelerini şekersiz komposto şeklinde günlük hazırlıyoruz. Etli sebze yemekleri mevsim sebzelerinden seçilerek yapıyor. Şeker yerine pekmez, pirinç yerine bulgur kullanıyoruz. Tavuk gibi hormon enjekte edilen hiçbir yapay ürün mutfağımıza girmiyor. Kısacası yumurtasından pekmezine, eriştesinden tarhanasına her şeyi katkısız doğal ve organik ürünlerden seçiyoruz. Çiğneme yetisi olmasa da mutfak robotları ile püre veya kulak memesi kıvamına getirilen her besini kolaylıkla yiyebiliyor. Böylelikle hiçbir vitaminden geri kalmıyor. Kısacası, mucizesi doğadan. Yani beslenmenin ve sevginin gücünden...

“Hayattaki en büyük engel sevgisizliktir”, “Asla umudunu kaybetme”, “Kendini yeniden inşa et”, “Mucizeni yarat”, “Unutma, yaşanan her şeyin bir nedeni vardır”... Bunlar sizin bakış açınızı çok iyi özetleyen cümleler. Hep bu bakış açısına sahip miydiniz? Örneğin hayatı sorgulayan bir çocuk muydunuz? Yaşadığınız deneyimler hayat ve mutluluk algınızda ne gibi farklar yarattı?

Deneyim başka şeylere bakarken kazandığınız şeydir. Hayat ve mutluluk algınızı şekillendirir. Benimkisi de kendi hikayemle dönüşüverdi. İnsanın varlığı sırla kuşatılmıştır. Bizim dar bilgimiz ve tecrübemiz sınırsız denizlerde bir küçük adadır

sadece. Önemli olan insanın başına gelen şey değil, o insanın o başına gelenle ne yaptığıdır. Yaşananlar özüne geri dönüş yolculuğudur. Tüm bunların bilincinde olmak dönüşümün başlangıcıdır. Kızım ile başlayan kutlu yolculuğumuzun farkında olmak ve bunun farkına vardırmak tek amacım oldu. Hayatta herkes kendi kozasını örüyor. Herkesin amacı kendi kozasından çıkmak. Bakış açına göre ya orada hapissindir, yada o koza senin özgürlüğündür! Tüm bunları spiritüel bakış açısıyla dile getirmek, misyonlarımdan birisi olsa gerek...

Anne olduktan sonra kendinizle ilgili neler keşfettiniz?

Özgürlüğe düşkün karakterim sebebi ile sosyal yaşamımı kısıtlayacak bir çocuğa hayatımı adayabileceğim aklımın ucundan geçmezdi. Ancak hayatın annelik öncesi ve sonrası diye ikiye ayrıldığını ancak anne olunca anlayabildim.

Özel çocuklara sahip anne babalara neler söylemek istersiniz?

Kabullenmekle başlıyor her şey... Madem bu olay başıma geldi, en iyi şekilde yaşamalıyım. Bedenlerimiz bize emanet birer elbise gibi. Ruhlarımızdır asli varlığımız. İpekböceğimizin ruhu sapasağlam. Elbise defolu görünse ne yazar... Mutluluk hayata nasıl bir bakış açısıyla baktığımızla alakalıdır. Hiçbir şey aşılamaz değildir. Sevince

hiçbir şey engel değildir. Hayattaki en büyük engel sevgisizliktir. Sevginin olduğu yerde mucizeler vardır ve mucizeler yalnızca ona inananların başına gelir. Bakış açınızı değiştir, hayatın değişsin!

Bir de oğlunuz var. Ablasıyla ilişkisi nasıl?

Kızımızın mevcut durumunu kabullenmiş olmamızın verdiği huzurdan olsa gerek, gerek özel hayatımızda, gerek sosyal yaşamın her alanında birlikte oluşumuz, ona duyduğumuz sonsuz sevgi yumağının içinde büyüyen kardeşinin bizden öğrendiklerini taklit ederek ablasına uygulaması, aralarında kuvvetli bir bağın olduğunun büyük bir kanıtı.

Kitabınızdan elde edilen gelirin bir bölümünü Bir Can Bin Umut Derneği'ne bağışladınız. Sosyal sorumluluk bilincinin geliştirilmesi için sizce ne gibi çalışmalar yapılabilir?

Kitabım ile farkındalık yaratmak istediğim husus “Özel çocuklar ve yaşam mücadeleleri” olunca, gelirin de sosyal sorumluluk bilinci ile özel çocuklara destek veren bir derneğe gitmesi kararı alıp, bir nebze de olsa katkıda bulunabilecek olmanın heyecanını yaşadım. Sosyal sorumluluk bir gönüllülük, hayırseverlik işidir. Geliştirilmeye ihtiyaç duyulan alanlara dikkat çekmek adına yapılan en güzel çalışmalardan biri olduğunu düşünmekteyim. Hedef kitleye verilmek istenen mesajların algılanması, ilk hedeftir. Gönüllülük esasına dayanan bu çalışmalar, içinde yaşadıkları topluma ve diğer insanlara karşı sorumluluk duygusu kazandıracak olup, dezavantajlı konumdaki kişilerin sorunlarına duyarlılıklarını artıracaktır. Bunun çeşitli yolları olabilir elbet. Okul çağında, belki bir ders olarak, belki bir ödev olarak çocuklara öğretilabilir. Yaşadıkları toplumda, her daim ihtiyaç sahiplerinin olabileceğini (bu kimi zaman bir yaşlı, kimi zaman şiddet gören bir kadın, kimi zaman çocuğunun eğitim masraflarını karşılayamayan bir aile, kimi zaman engelli bir birey olabilir), elimizden geldiğince onlara yardım eli uzatmanın hem vicdani, hem de insani bir sorumluluk olduğu hatırlatılmalıdır.

ÖÇED olarak toplumdaki algıya pozitif katkıda bulunmak, özel gelişim gösteren çocukların ailelerinin sorularına cevap bulmasını sağlamak için çalışıyoruz. Siz ÖÇED'in çalışmalarını takip ediyor musunuz? Derneğimizle ve diğer STK'larla ilgili öneri ve görüşleriniz neler?

Özel gereksinimi olan bir evlada sahip bir anne olarak, başıma bu olay ilk geldiğinde (kızımın erken doğumu sonrası) belirsizliğin vermiş olduğu stres, anlatılmaz yaşanır. Bu sebeple yaptığım ilk iş, tecrübelerini öğrenmek adına benimle aynı gemide yol alan aileleri aramak olmuştur. O süreçte kendini yalnız hissetmemek ve aynı yolda yürüyen ailelerden geri bildirimler alarak

bir nebze de olsa rahatlamak, öylesine kıymetlidir ki, yaşayan bilir. Dolayısı ile özel gelişim gösteren çocukların ailelerinin sorularına cevap bulmasını sağlamak için çalışan ÖÇED'i bu noktada yürekten kutluyor, çalışmalarını büyük bir heyecanla takip ediyorum.

ÖÇED ve onun gibi derneklerin daha çok desteklenmesi, seslerini daha çok duyurabilmeleri için her zaman söylediğim bir şey vardır. Devlet desteği bu noktada son derece önemli olup, kamu spotlarıyla farkındalıklarının arttırılması sağlanabilmelidir.

Elbette bir 20 yıl öncesine göre dezavantajlı gruplar için yapılan çalışmalarda oldukça yol kat edilmiş olsa da halen yeterli değildir. İnancımızı kaybetmemek, heyecanımızı da kaybettirmeyecektir. İnanıyorum, her şey çok daha güzel olacak. En büyük umudunuz asla umudunuzu yitirmemek olsun...

Size bazı kavramlarla ilgili düşüncelerinizi sormak istiyorum.... Mucize sizce nedir?

Sevginin olduğu yerde mucizeler vardır ve mucizeler yalnızca ona inananların başına gelir.

Evlat?

Evlat kokusu, cennet kokusudur... “Evlat dünyada nur, ahirette sürurdur.” Hz. Muhammed

Hayat?

“İçinde yaşadığımız AN ‘dan ibarettir.” Paulo Coelho

Aşk?

“Aslolan Aşk’ tır hayatta,gerisi laf” ü Güzaf’ Fuzuli

OSTEOPATİ NEDİR?

1874 yılında Andrew Taylor Still tarafından doğal terapi yöntemi olarak geliştirilen Osteopati, sadece ellerle uygulanan bir tamamlayıcı tıp metodu. Vücudu bir bütün olarak ele alan yöntem, son yıllarda özel çocuklar için de sıkça kullanılıyor. Konuyla ilgili olarak İstanbul Gelişim Üniversitesi öğretim görevlisi Yrd. Doç. Dr. Fizyoterapist Gülşah Kınalı'dan bilgi aldık.

Sizi biraz tanıyabilir miyiz?

2005 yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Bölümü'nü bitirdim. Takibinde fizik tedavi ve rehabilitasyon yüksek lisansı ve biyomedikal doktora yaptım. Klinik çalışmalarımın yanı sıra halen İstanbul Gelişim Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak devam ediyorum. 12 yıllık meslek hayatım süresince klinik ve akademik çalışmalarımı aynı anda yürütmeye gayret ettim. Bilimsel çalışmaların klinik problemlerin çözümü ile şekilleneceğine inanıyorum. Mezuniyet sonrasında hastalarımı daha iyi tedavi edebilmek ve çözümler bulmak konusundaki istek beni çeşitli profesyonel gelişim eğitimleri almaya itti. Bu amaçla başladığım 5 yıl süreli osteopati eğitimini 2011'de bitirdim. Sonrasında İngiltere'de bulunan eski adıyla The British School of Osteopathy ve yeni adıyla University College of Osteopathy'de osteopatik felsefe ve pediatrik osteopati kurslarını tamamladım. Bu süreçten sonra osteopatiyi bebek ve çocuklarda uygulamaya başladım. O dönemde çalıştığım bir rehabilitasyon merkezinde osteopatiyi West sendromu, serebral palsy, spinal kaslar atrofi, spina bifida, otizm gibi birçok hastalıkta fizyoterapi ve rehabilitasyon yöntemlerine ek olarak uyguladım.

Tedavi sonuçları yüz güldürücüydü, çocukların bağışıklık mekanizmaları artıyordu, uyku düzenleri daha iyiydi, fiziksel gelişimleri ve iletişimlerini artmıştı. Velilerim beni bu alanda çalışmak üzere daha da cesaretlendirdiler. Bu nedenle çocuklarda tamamlayıcı tıp yöntemleri üzerine çalışmalarına devam ediyorum.

Bahsettiğiniz tamamlayıcı metotlar neler?

Dünyada Osteopati bu yöntemlerin başında geliyor. Ülkemizde de böyle. Sağlık bakanlığının bu konuda çalışmaları var. Yani yasal ve uygulanabilir bir yöntem. Tabi ki osteopati eğitimi kriterlerini tamamlamış olmak gerekiyor.

Osteopati eğitiminizi nerede aldınız?

Ben eğitimimi Turkish Institute for Adapted Osteopathy ve The British School of Osteopathy'de tamamladım. Ancak bu eğitimlerin altında Abant İzzet Baysal Üniversitesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon bölümünde okurken kazandığım alt yapı var. Başarılı bir fizik tedavi ve rehabilitasyon eğitimi olmadan manuel uygulamaları sonradan öğrenip uygulamak zor.

Osteopati tam olarak nedir?

Osteopati, bir tamamlayıcı tıp metodu. Dokunarak tedavi anlamına geliyor, vücudu bir bütün olarak kabul ediyor ve hastalıkların birbiriyle bağlantılı olarak gittiğini düşünüyor. Bu bağlantıları keşfederek, kök nedeni çözerek hastalığı tedavi etmeye çalışıyor. Bu bakımdan çok geniş yelpazesi olan bir bilim aslında. Osteopatinin bir bölümü de beyin ve omurilik sistemini inceleyerek, merkezi sinir sistemindeki aksaklıkların incelemesinde çalışıyor. Bu noktaya geldiğimizde osteopatinin neden çocuklarda uygulanabildiğini görüyoruz. Çünkü çocuklarda serebral palsi veya çok geniş bir yelpazede olan ve hala tam açıklanamayan otizmin bazı türleri merkezi sinir sisteminden kaynaklanıyor. Osteopati vücudu bir bütün olarak kabul ediyor; organlar, sinir sistemi ve kaslar birbirine bağlı ve birindeki bozukluk diğerini etkiliyor. Otizm çok çok geniş bir yelpaze ve bazı türleri

organlardan, sindirim sisteminden veya metabolizmadan kaynaklanabiliyor ve bu osteopatinin yaklaşımıyla çok uyuyor. Osteopati diyor ki: Sindirim sisteminde olan bir bozukluk, örneğin bağırsaklarla ilgili bir sorun, çocuğun diğer fonksiyonlarını etkileyebilir. Çünkü sindirim sistemi aslında

diğerleriyle bağlantılı. Bunu baş ritmi için de söyleyebiliriz; başımızda dakikada 8-12 atım yapan bir ritim var. Buna 'yaşam nefesi' diyoruz. Ritim azsa birçok fonksiyon etkileniyor. Bu noktadan baktığımızda osteopatiji anlıyoruz. Osteopati "vücuda bir bütün olarak bakın" diyor, bir hastalığı tedavi etmek için önce kök nedenini bulun, onu tedavi ettiğiniz zaman hastalığı tedavi etmiş olursunuz.

Fizyoterapiyle osteopatinin uygulamadaki farklılıklarını biraz anlatabilir misiniz?

Fizyoterapist olarak daha çok nörofizyolojik hareket paternleri ile tedavi etmeye çalışırız. Örneğin beyinde bir oksijensiz kalma gerçekleşirse, bu hareket sistemine kas dengesizliği ya da zayıflık olarak yansıyabilir. Fizyoterapi ve rehabilitasyon doğru paternlerde hareketleri tekrarlı olarak yaptırır, öğretir. Bu, olmazsa olmaz bir tedavi metodudur. Beyinde nöroplastisite denen bir mekanizma var. Artık bunun üzerine çok fazla araştırılmaya başlandı. Eskiden şöyle denirdi: "Bir beyin hücresi ölmüşse ölmüş-tür ve iyileşmesi zordur." Ama şimdi yapılan yeni çalışma-

larla biliyoruz ki, nöroplastisite diye bir şey var. Nöroplastisite beyin hücresinin yeniden organize olabilme yeteneğidir. Fizik tedavide yapılan hareketleri tekrarlı ve doğru şekilde vücuda yaptırdığınız zaman bu nöroplastisiteyi uyarıyor. Fizyoterapi ve rehabilitasyonda kullandığımız Bobath yöntemi gibi çok değerli nörofizyolojik yaklaşımlar var. Diğer taraftan denge gelişiyor, deformiteler önleniyor ve birçok yardımcı medikal cihazla mobilite sağlanıyor. Fizik tedavide hasta bu şekilde iyileşiyor. Fizyoterapi ve rehabilitasyon bizim için vazgeçilmez.

Osteopatide ise kök nedeni bulup çözmeye çalışıyoruz. Osteopati, hastalığı baştan disfonksiyonu yani fizyolojiye uygun gitmeyen şeyi bulur ve önce burayı normal işlevine getirmeyi hedefler. Örneğin tedavi sırasında başı tutuyorum. Beynin bir ritmi var. Serebral palsili çocuklarda örne-

ğin bu ritim düşük oluyor ve ritmi tekrar dengelemeye çalışıyorum. Tabii biz bunun teorik eğitiminde dakikada ritim ne kadar olmalı öğreniyoruz, biliyoruz. Kafa kemiklerimizin arasında da eklemler var. Bunlar ufak, minimal hareketler ediyorlar. Beynin içerisinde bizim beyin dokumuz var ve

sürekli kanlanıyor. Günde 135 ml sıvı pompalanıyor o sıvı aşağı omuriliğe gidiyor ve bu omuriliği besliyor. Belli kısımlarda bu çocuklarda baş sıkı, ritim az. Osteopati ile bu ritmi uygun hareketlerle tekrar pompalamaya, tekrar var etmeye çalışıyoruz. Ritimdeki sıkıntı en basit sonuç, bir de bazı zamanlarda baş asimetrisi ortaya çıkabiliyor. Prematüre çocuklar mesela... Çoğunlukla bu bebekler kuvözde yatış pozisyonlarından ötürü ister istemez bize baş asimetrisiyle geliyorlar. Baş asimetrisi, görme kusurları, denge, konuşma gibi birçok fonksiyonu etkileyebiliyor. Çünkü beyinde her bir işlev için özel ayrılmış sahalar var. Asimetri alanına bağlı olarak bu sahalar etkilenebiliyor. Örnekleri çeşitlendirebiliriz, örneğin diyafram denilen solunum kasımızda bir gerginlik varsa bu omurga eğriliğini tetikleyebiliyor. Diyaframı gevşetmeden omurgayı düzeltmiyoruz.

Çocuğun böyle bir tedaviye ihtiyacı olduğu nasıl bir tetkikle ortaya çıkıyor?

Fiziksel belirtiler olarak 0-3 ayda başını tutamayan, oturma

denge içinde sıkıntı olan çocuklar, çocuk nöroloğunun yönlendirdiği çocuklar oluyor. Bunların dışında davranışsal olarak “huzursuz bebek” dediğimiz sürekli ağlayan bebekler, gaz sancısı olan ve iki yaşında göz teması başlamayan çocuklar, dikkat dağınıklığı, öğrenme güçlükleri, geceleri diş gıcırdatması olan çocuklar bize getirilebilir. Bunlar aslında çocuğun stresli çocuk olduğunu gösterir. Tanısal olarak; otizm, davranış bozuklukları, görme–işitme ve konuşma problemleri, serebral palsi, spina bifida ve birçok hastalık grubunda osteopatiyi bir ekip yaklaşımı ile uygulayabiliyoruz. Bu arada tamamlayıcı tedavilerin hiçbir zaman “Fizyoterapiyi bırakın, artık osteopatiye başladınız” ya da “eğitimi bırakabilirsiniz” demediği de unutulmamalı. Bunların hepsi koordineli olmalı ki ancak o zaman tedaviden sonuç alınabilsin.

Osteopatinin çalışıldığı alanlar neler?

Osteopati aslında bir vücudu dengeleme metodu. Andrew Taylor Still, yani osteopatinin kurucusu, savaş sırasında menenjit hastalarını gözlemleyerek osteopatiyi buluyor. “Menenjit hastalarının bir kısmı ilaç almadan iyileşti, o zaman vücudun bir kendiliğinden iyileşme mekanizması var” diyor. Still, bunun üzerine yoğunlaşıyor ve vücutta kendiliğinden iyileşme mekanizmasını aktifleştiren bölgeleri tanımlıyor. Biz şimdi o bölgeler üzerine çalışıyoruz onun öğrettikleri üzerine. Tabiki o yıllardan sonra osteopati diğer uygulayıcılarla da ayrıca gelişmiş ve yüzlerce teknik bulunmuş. Osteopatinin prensiplerini özetlemek gerekirse, Osteopati der ki:

- Vücut bir bütündür, bütünlüğü muhafaza eder, bu yüzden bir yerdeki rahatsızlık diğerini etkiler.
- Vücudun kendiliğinden bir iyileştirme mekanizması vardır. Eğer dışarıdan doğru uyarıyı verirseniz kendiliğinden iyileşmeye başlar.
- Vücudun homeostaz denen iç dengesi vardır.
- Fonksiyon yapıyı, yapı da fonksiyonu etkiler.

“Anne Dokunuşu” adlı bir kitap projeniz var sanırım...

Osteopati evde uygulanmaz ama bazı çok basit nokta dokunuşları çocuğa zarar vermeden, öncesinde bir fizyoterapist tarafından eğitimi verilerek anne tarafından uygulanabilir. Anne dokunuşuna yönelik, annelere rehber olabilecek bir kitap projem var. Başta, ayakta, göğüste bebeği rahatlatan bazı noktalar var. Bunlar annelere rehber olsun istiyorum, bu nedenle bu kitabıma başladım. Annelerin bebeği dokunmaktan çekinmemesi gerekiyor çünkü dokunma uyarıcıdır. En geriye baktığımızda bizim ilk tedavi metodumuzdur. Düşseniz, diziniz kanasa ne yaparsınız? İlk olarak elinizi dizinize tutarsınız. Başka bir şey aklınıza gelmez. Dokunma ve masaj ilk tedavi metodlarıdır ve o yüzden çok önemlidir. Anne dokunuşu da çok önemli. Çünkü annenin bebekle kodları aynı.

Türkiye’yi dünyadaki özel eğitim kategorisi açısından

nerede görüyorsunuz?

Güzel bir noktadayız bence. Devlet eliyle desteklenen bir yapı var ama standartların ötesine çıkmak gerekiyor diye düşünüyorum. Bir akademisyen olarak bu konuya çok çok önem veriyorum. Örneğin eğitim merkezlerinin artık çitayı yükseltmeleri lazım. “Bana günde 8 saat çalışacak bir fizyoterapist lazım” yerine “Alanında uzmanlaşmış, eğitimlerle kendini geliştirmiş, şu kadar yıllık tecrübeli bir fizyoterapist arıyorum” gibi derecelendirmelerin olması gerekiyor. Çünkü bu olmayınca kendini geliştirmiş, kendini bu işe adanmış uzmanlar kendilerine yer bulamadığı veya bulduğunda hiçbir farklılık hissetmediği için kendi yerini açmaya çalışıyor. Böyle olunca da devlet eliyle desteklenen yerde hasta tedavisini hiçbir şey ödemedi alacakken diğer tarafta çok çok büyük maliyetlerle almak zorunda kalıyor.

ÖÇED olarak toplumdaki algıya pozitif katkıda bulunmak, özel gelişim gösteren çocukların ailelerinin sorularına cevap bulmasını sağlamak için çalışıyoruz. Siz ÖÇED’in çalışmalarını takip ediyor musunuz? Derneğimizle ve diğer STK’larla ilgili öneri ve görüşleriniz neler?

Sivil Toplum Kuruluşları farkındalık yaratma noktasında çok etkililer. Benim de gönüllü olarak destek verdiğim yerler var ve tedavilerde de ailelerle bire bir vakit geçirme fırsatı buluyorum. Gözlemlediğim şu ki, ulaşım sıkıntıları çok fazla insanların. Özel eğitime gelirken servis yoksa ve eğer aracı da yoksa büyük problem yaşıyor aileler. Asansör problem, kalabalıktan dolayı metrobüs problem, ulaşım problem. Yine engelli çocuk anneleri çok ağır fiziksel travmalar altında kalıyorlar. Bana gelen bütün çocukların anneleri el bileği ağrısından yakınıyor örneğin. Çocuğu taşımaktan, kaldırmaktan çocukların anneleri meslek hastalığı gibi hastalıklara tutuluyorlar. Bu çocukların annelerinin desteklenmesi gerekli, tedavilerinin, erken emekliliklerinin olması gerekli diye düşünüyorum. Diğer taraftan insanlar artık eylem bekliyorlar, aksiyon bekliyorlar. Aksiyona geçilmemesi insanları üzüyor. Geçen sene engellilere ve ailelerine bir anket uyguladık. Bu sırada tanıştığım bir gencin şu sözleri çok etkilemişti beni: “Her yerde engel, engelsiz kelimelerini duymak istemiyorum. Bu bile beni rahatsız ediyor. Ben bir bireyim sadece.”

İstanbul Gelişim Üniversitesi Öğretim Üyesi

Yrd. Doç. Dr. Fizyoterapist Gülşah KINALI’nın

“Anne dokunuşunun önemi hakkında” bilgiler verdiği videonun tamamını QR kodu okutarak veya linki tıklayarak izleyebilirsiniz.

<https://youtu.be/iEbcmRuTwao>

ALL KIDS FIRST LLC.

**Enhancing Your Child's Potential
All Kids First&Connecting Dots**

Nicky Nukte ALTIKULAÇ, MS, BCBA

ÖZEL EĞİTİMDE

ABA YAKLAŞIMI

allkidsfirst.com

nukte@allkidsfirst.com

0 2 1 2 2 1 1 4 3 9 4

*ÜÇ AYDA BİR TÜRKİYE'DE
KONSÜLTASYON YAPMAKTADIR.
GELİŞ TARİHLERİ, TEST DETAYLARI
VE RANDEVU İÇİN ARAYINIZ.

Ödül mü, pekiştireç mi?

Bazı katıldığım seminerlerde ailelerin "Hep ödül hep ödül diyorsunuz. Biz hayatta her şeyi ödül için mi yapıyoruz sanki?" sorularıyla karşılaşıyorum...

Nicky Nükte ALTİKULAÇ

MS, BCBA, EI (ABA Uzmanı)
Davranış Terapisi Uzmanı

nukte@allkidsfirst.com

Bu soruyu kendi kendime çok düşündüm ve aslında bu tepkinin tamamen kavram karmaşasından ortaya çıktığına karar verdim. 15 senedir yurtdışında yaşıyor olmamdan ve ABA eğitimini İngilizce almış olmamdan dolayı bazen Türkçe'nin ana lisanım olmasına karşın Türkçeleştirdiğim bazı kavramlar kulağıma doğru gelmiyor, hatta karşımdaki kişinin yüzünde gülümseme bile oluşturabiliyorum. Ödül ve pekiştireç de sanırım bu tarz kavramlardan biri. "Reinforcer" in Türkçe karşılığı tam olarak "pekiştireç" kelimesine denk geliyor. Anlamı ise herhangi bir davranışı pekiştirmek, güçlendirmek, motive etmek için sunulan herhangi bir şey. Ödülün İngilizce karşılığı ise "Prize" kelimesine denk geliyor ve anlamı girilen bir yarışmayı kazanmak sonucunda alınan bir hediye/madalya, vs... Günlük halk dilinde her ne kadar pekiştireç ve ödül aynı anlamda kullanılıyor olsa da anlam olarak birbirinden tamamen farklı iki kelime/kavram aslında.

Böyle olunca da, seminerlerde o soruyu soran aileler ve onlar gibi düşünen yüzlerce ailenin tepkisi daha bir anlam kazanıyor benim için. Tabii ki biz günlük hayatta hep ödül almıyoruz. Hatta bazılarımız hiç almıyor. Çünkü ödül almak için bir yarışmaya girmemiz ve yarışmayı kazanmamız gerekir. Örneğin benim hiç ödülüm yok. Ödülün aksine, günlük hayatta hepimiz pekiştireçle yaşıyor, pekiştireç için yaşıyoruz. İşe gidiyoruz para (pekiştireç) kazanmak için, misafirlerimize en güzel yemeklerimizi pişiriyoruz iltifat (pekiştireç) almak için, hep koyu renk giyiniyoruz bizi zayıf gösterdiğini söyledikleri (pekiştireç) için, fakirlere yardım ediyoruz kendimizi iyi hissettiğimiz (pekiştireç) için, bazı arkadaşlarımızla olmayı diğerlerine göre daha çok tercih ediyoruz bizi güldürdükleri (pekiştireç) için, birçok seçeneğin arasından öncelikle "o" kişi ile birlikte olmak / evlenmek istiyoruz yanında mutlu/güvenli hissettiğimiz (pekiştireç) için... Bu demektir ki, aslında farkında olmasak da hiçbirimiz pekiştireçsiz yaşayamıyoruz ve hayatımız sayısız pekiştireçler üzerine kurulu, öyle değil mi? Belki pekiştireç ve ödül arasındaki anlam ayrılığını iyi yapıp doğru yerlerde kullanmaya özen gösterirsek pekiştireçlere karşı olan negatif önyargıyı da ortadan kaldırabiliriz diye düşünüyorum.

SIK KARŞILAŞILAN OKUL ÇAĞI ENFEKSİYONLARI

Sonbahar ve kış aylarında çocuklarda enfeksiyon riskini azaltmak için nelere dikkat etmeniz gerektiğini biliyor musunuz?

Okulların açılması ve havaların soğumasıyla birlikte, kalabalık ve havasız sınıflarda bulunma süreleri artan çocuklarda enfeksiyon hastalıklarının sıklığı da artar.

Okul çağı çocuklarında enfeksiyonların sık görülmesinin sebepleri arasında; henüz yeteri kadar bağışıklık kazanmamış olmaları ve hijyen kurallarına yeterince uymamaları da yatmaktadır.

Çocuklarımızı enfeksiyondan koruyabilmek için öncelikle hastalıkları ve özelliklerini bilmemiz gerekiyor. Nezle, grip, boğaz enfeksiyonu gibi Akut Solunum Yolları Enfeksiyonları (ASYE), idrar yolu enfeksiyonu, kızamık, kızamıkçık, kabakulak, su çiçeği, el-ayak-ağız hastalığı gibi döküntülü çocuk hastalıkları, Hepatit A (Bulaşıcı sarılık), bağırsak solucanları ve bit-uyuz gibi deri hastalıkları bu hastalıkların başında gelir.

Nezle: En sık görülen viral solunum yolu enfeksiyonudur. Hafif burun akıntısı, hapşırık ve seyrek öksürükle beraber

hafif ateş olabilir. Genellikle kısa sürede kendiliğinden iyileşir.

Grip: Yüksek ateş, baş ağrısı, kas ve eklem ağrıları ile seyreden burun akıntısı, burun tıkanıklığı ve öksürüğün eşlik ettiği, aşırı halsizlik yapan ciddi bir durumdur. Etken influenza virüsüdür. Hekim gözetiminde tedavi ve takibi (orta kulak enfeksiyonu, bronşit, zatürre açısından) gerekir.

Boğaz enfeksiyonları: Boğaz ağrısı, yutma güçlüğü ve bazen ateş ile seyreden boğaz enfeksiyonlarının büyük çoğunluğu viraldir ve antibiyotik kullanımını gerektirmez. Antibiyotik tedavisi gereken durumların ayırt edilebilmesi için hekim muayenesi ve laboratuvar incelemeleri gerekebilir. A grubu beta hemolitik streptokok (beta mikrobu) tespit edilen hastaların mutlaka ve yeterli süre antibiyotik tedavisi alması gerekir.

İdrar yolu enfeksiyonu: Boğaz enfeksiyonlarından sonra ikinci sıklıkta gözlenir. Özellikle çocukların, okullardaki tuvalet temizliğinin yetersizliği nedeniyle idrarla-

Pediatrist Dr. Bingül Özçelik PEKTAŞ

rını tutmaları, kızlarda alt temizliğinin önden arkaya doğru yapılmaması, dar ve sentetik iç çamaşırlarının giydirilmesi idrar yolu enfeksiyonunu kolaylaştıran nedenlerdir.

Gıda zehirlenmeleri: Hijyenik olmayan ortamlarda hazırlanmış gıdaların tüketilmesi ve el hijyenine dikkat edilmemesi ile gelişen bulaşıcı sarılık (Hepatit A), bağırsak enfeksiyonları ve kıl kurdu başta olmak üzere bağırsak parazitleri de okul çağı çocuklarında sıkça gözlenen enfeksiyon hastalıklarıdır.

Bir çocuğun yılda 5-6 kez ASYE geçirmesi normaldir. Eğer çocuğun sürekli tekrarlayan hastalığı varsa bunların tedavi ve takibi mutlaka doktor tarafından yapılmalı ve altta yatan geniz eti, bademcik ya da alerji gibi nedenler olup olmadığı incelenmelidir.

Bu saydığımız hastalıkların bazılarından basit tedbirlerle korunmak mümkündür...

- * Kızamık, kızamıkçık, kabakulak, su çiçeği ile Hepatit A, aşı ile önlenabilen hastalıklardır. Çocuğun aşı programında eksik varsa tamamlanmalıdır.
- * Beslenme şekli hastalıklara karşı vücut direncinin oluşmasında en önemli yeri tutar. Bu nedenle çocuğun dengeli ve kaliteli beslenmesi sağlanmalıdır.
- * Çocuklar abur cubur gıdalardan uzak tutulmalıdır. Taze ve kuru meyveler, kuruyemişler, süt ürünleri ise günlük beslenmede eksik edilmemelidir.
- * Vitamin takviyesi yerine her türlü vitamin mineral desteği doğal yollarla karşılanmalıdır.

* Hastalıklardan korunmanın ana prensibi hijyen kurallarına uymaktır. Bu amaçla çocuğa yemekten önce ve sonra, tuvaletten çıkarken ellerini en az 20 saniye boyunca su ve sabun ile yıkaması öğretilmelidir. Bu kurala okul personelinin uyup uymadığı da denetlenmelidir. Enfeksiyonlar en çok çocukların ellerini ve kirli materyalleri ağızına sokmasıyla yayılır. Sınıfların düzenli havalandırılıp havalandırılmadığı da kontrol edilmelidir.

* Çocuğun kıyafetleri mevsim normallerine göre seçilmelidir. Çok ince veya çok kalın kıyafetler yerine ince katlardan oluşan bir giyim tarzı tercih edilebilir. Sınıfta ve diğer yaşam alanlarında ortam ısısı, konfor ısısı olarak kabul edilen 22-24 dereceler arasında olmalıdır.

* Okula giden çocuklara grip aşısı yaptırmak çocuğun doktorunun karar vereceği bir durumdur. Eğer alerjik bronşit, geniz eti gibi altta yatan kronik bir rahatsızlık varsa doktor aşı yapılmasını uygun bulabilir. Yoksa okula giden her çocuğa rutin olarak grip aşısı önerilmemektedir.

* Çocukların düzenli ve kaliteli uyumaları sağlanmalıdır.

* İdrarın açık renk olmasını sağlayacak miktarda su içmesi sağlanmalıdır.

* Çocuğuk bulaşıcı bir hastalık taşıdığında, hastalığın diğer çocuklara bulaşmasını önlemek için okula gönderilmemelidir.

Herkesi sağlıklı, başarılı bir eğitim öğretim yılı diliyorum.

OTSIMO

OTİZMLİ ÇOCUKLAR İÇİN ÜCRETSİZ ÖZEL EĞİTİM.

Otsimo, otizm sendromlu çocuklara gereken ve eksik kalan eğitimin tablet bilgisayarlar aracılığıyla evde verir.

Bu sayede çocuklar kaynaştırma okullarına devam edebilirler.*

 APP STORE'DAN İNDİR

 PLAY STORE'DAN İNDİR

YENİ BİR OTİZM TERAPİSİ ÖNCESİ AİLELERİN YANIT BULMASI GEREKEN SORULAR

Selim PARLAK

ÖÇED Yönetim Kurulu Başkan
Yardımcısı

selim@oced.org.tr

BEKLENTİNİZ NE
OLURSA OLSUN
ÇOCUĞUNUZ İÇİN
DOĞRU TERAPİ
TÜRÜNÜ SEÇMEK
KOLAY BİR İŞ
DEĞİLDİR.

Söz konusu otizmliler çocuklar olduğunda, davranışsal belirtileri geliştirmeyi amaçlayan birçok program mevcuttur. Bazıları otizme sebep olan temel problemleri bile "düzeltmeyi" vaad eder. Her çocuk en etkili terapilere bile cevap vermeyebilir ve bazı çocuklara da az popüler tedavilerin iyi geldiği görülmektedir. Ebeveynler mümkün olduğunca en çok önerilen terapiyi bulmalıdır, çünkü her terapi kabul edilen bilimsel gerçeklerle temellendirilmez ve her yeterli programda, eğitilmiş öğretmenleri ve terapistleri işe almaz. Bir ebeveynin araştırması terapinin çocuk üzerindeki etkilerini araştırmayla sınırlandırılmamalıdır. Aynı zamanda çocuğun ailesi ve kardeşlerine etkisi de araştırılmalıdır. Amerika Otizm Topluluğu ve Ulusal Zihin Sağlığı Enstitüsü, bir ebeveynin, yeni bir otizm terapisi hakkında sorması gereken sorulardan başlıklar üretmiştir. Aşağıdaki sorular bu başlıklardan temel alınmıştır.

- Tedavi çocuğa zarar verecek mi? Bu tedaviden zarar gören herhangi bir çocuk var mı?
- Tedavinin başarısızlığı çocuğumu ve ailemi nasıl etkileyecek?
- Tedavinin bilimsel geçerliliği var mı? Araştırmam için bilimsel eser sağlayabilir misiniz?
- Çocuğumun süreci nasıl değerlendirilecek? Çocuğumun davranışları sıkı bir şekilde gözlemlenip kaydedilecek mi? Belirlenmiş değerlendirme kriterleri var mı? Bilimsel geçerlilikleri var mı?
- Terapinin amaçları çocuğum için anlamlı mı? Örneğin, kendine uyarıcı davranışları yüzde 10 oranında azaltmayı amaçlayan bir terapi katılmaya değer olmayabilir.
- Bu tedavi çocuğumun mevcut programıyla nasıl birleştirilecek? Çocuğun diğer ilgi ve amaçları ile bütünsel (holistik) yaklaşımı var mı? Bir ebeveyn işlevsel müfredat, mesleki yaşam ve sosyal becerileri yok sayan bir tedaviye körü körüne bağlanmamalıdır.

- Bu program diğer çocuklar için ne kadar başarılı olmuştur?
- Ne kadar çocuk normal okullardan gitmiştir ve bu çocuklar neler sergilemişlerdir?
- Personellerin nitelikleri nelerdir? Kaç personel çocuğumla çalışabilir? Personellerin otizmlilerle yetişkin ve çocuklarla çalışma tecrübesi ve eğitimi var mı?
- Organize edilen ve planlanan aktiviteler nelerdir? Bunları kim planlamıştır?
- Öngörülebilir günlük işler ve rutinler var mıdır?
- Çocuğumla kaç kişi ilgilenilecek?
- Çocuğuma verilen görevler ve ödüller kişisel olarak motive edici olacak mı? Ödüller nelerdir? Ödül sistemi evde de uygulanacak mı? Program beni terapiye evde devam etmem için hazırlayacak mı?
- Terapi ortamı en az dikkat dağınık düzeyde mi tasarlandı?
- Bu terapinin zaman ve mali tutar açısından taahhütleri nedir?
- Bu terapi nerede yapılacak? Bu terapiyi yapabilmek için ruhsat ya da sertifikalı bir mekan gerekli mi?

Profesyonel ve tanınmış bir terapist yada terapist programı bu soruları kolayca ve açıkça cevaplamalıdır. Sizin memnuniyetinizi cevaplamayacak bir başarısızlık sizi durdurmalı ve çocuğunuza gereken tedaviye izin vermeden önce sizi daha fazla araştırma için harekete geçirmelidir.

Kaynakça:

- 100 Soruda Otizm - Aileler ve Uzmanlar İçin El Kitabı
(Campion Quinn)
Bebeklikten Erişkinliğe Otizm Aileler için Kılavuz
(Prof.Dr. Nahit Motavalli MUKADDES)
Otizm Spektrum Bozuklukları Tanı ve Takip
(Prof.Dr. Nahit Motavalli MUKADDES)

• ÇOCUĞUNUZ ADINA ARADIĞINIZ HERŞEY •

market
yunterapi

- www.oyunterapimarket.com
- 0(258) 373 72 73
- info@oyunterapimarket.com

"Kurumsallaşmak
önemli ama
gözlerdeki
parıltı hiçbir
zaman
sönmemeli"

**Özel Eğitim Kurumları Derneği genel başkan yardımcısı, Kumsal
Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi'nin kurucu ve yöneticisi
Merih YANGIN ile özel eğitim sektörünü ve yeni oluşumları Pera'yı
konuştuk...**

Merih Bey, sizi tanıyabilir miyiz?

1982 İskenderun doğumluyum. İlk, orta ve lise öğrenimimi İskenderun'da tamamladım. Daha sonra Burdur Üniversitesi Süleyman Demirel Üniversitesi Eğitim Fakültesi Sınıf Öğretmenliği'nden mezun oldum 2003 yılında. Ardından zihinsel ve işitme engellilerle ilgili eğitim ve sertifika olarak alana girdim. Yaklaşık 15 yıldır alanda hem eğitici hem idareci hem de eğitsel koordinatör olarak görevimi sürdürüyorum. Aynı zamanda Özel Eğitim Kurumları Derneği genel başkan yardımcısıyım, İstanbul temsilcisiyim. Milli Eğitim Bakanlığı'nın çeşitli komisyonlarında görev aldım.

Özel eğitim alanında hizmet veren Kumsal Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezi'nin kurucu ve yöneticisisiniz... Biraz çalışmalarınızdan bahsedebilir misiniz?

Kumsal, 2005 yılında kurulmuş bir kurum... Kumsal'ın yanında İstem Danışmanlık Merkezi, Cennet Özel Eğitim Merkezi, DRN Öğrenme Merkezi gibi daha branşlaşmış alanlarda da eğitimler yapmaya çalışıyoruz. Sadece özel eğitim alanında değil, psikolojik danışmanlık gibi diğer alanlarda da faaliyet gösteriyoruz.

Pera isimli yeni bir oluşumunuz var. Bunu biraz anlatabilir misiniz?

Bizim uzun yıllardır bir hayalimiz vardı. Hayalimizin özeti de sektörün belli bir noktaya taşınması, hak ettiği noktaya gelmesiyle ilgili yoğun bir çalışmamız oluşturuyordu. Bunu hem Milli Eğitim Bakanlığı ile yürüttüğümüz çalışmalarla, protokollerle hem sivil toplum örgütü olarak yürüttüğümüz çalışmalarla devam ettirdik. Aynı zamanda sektöre sürekli bilgi akışı sağlayacak, eğitim niteliğini arttıracak bir proje geliştirmek istedik. Şu anda Pera (Psikoloji Eğitim Rehabilitasyon Akademisi) olarak Gaziantep, Adana, Bursa, İstanbul ve İzmir başta olmak üzere çeşitli illerde toplam 16 kuruluşla beraber yola çıktık. Hepsinin de ortak özelliği eğitim ve eğitimci standartlarının yüksek olması. 16 kurumla birleşerek Pera ismini oluşturduk.

Pera neler yapacak peki?

Pera'nın merkezinde ticari bir mantık yok. Eğitim standartlarının artırılması ve uluslararası standartlara getirilmesi için çalışılacak. Bununla ilgili Pera bir bilim komisyonu ve bir de eğitim komitesi oluşturdu, alanlara böldü. Disleksi, erken müdahale, dil ve konuşma, dikkat dağınıklığı ve hiperaktiviteyle ilgili yoğunlaşmayı planlıyoruz. Bu anlamda alanın tüm dinamiklerini bir araya getirdik. Bütün uzmanların bir araya geldiği, bu konuda fikir ürettiği, bilim ürettiği bir alan Pera... Şu an Pera'nın kendi dinamikleri içerisinde yurt dışındaki benzer eğitimleri araştırmak ve bunları Türkiye'ye getirmek

gibi bir misyonu da var. Bir ekibimiz bununla uğraşıyor. Bir ekibimizin ise eğitim standartlarının geliştirilmesiyle ilgili bir çalışması var. Bir ekibimizin ise daha çok eğitim materyallerinin, eğitim donanım ve yazılımlarının geliştirilmesiyle ilgili çalışıyor. Bu konularda bazı proje ortaklarımız var. Hep birlikte yapacağımız çalışmalarla Pera'nın bir yıl içinde sektöre damga vuracağı inancı ve görüşündeyiz.

Eğitim vizyonunuz hakkında bilgi verir misiniz?

Bizim eğitim vizyonumuzun başında erken müdahale ve erken tanılama geliyor. Biz genelde risk gruplarında olan bireylerin erken tanılanmasının nasıl oluşturulabileceğini, daha erken nasıl tanılanabileceğini, bunlarla ilgili sürecin nasıl hızlıca planlanabileceği üzerine kafa yormaya çalışıyoruz. Bununla ilgili bazı çalışmalarımız var. Farklı eğitsel danışmanlar ve farklı klinik, tıbbi tanılama anlamında destek aldığımız kuruluşlar da var. Pera'nın eğitsel olarak vizyonu hep daha ileriye ve hep daha iyisini hedeflemek. Biz duran personel, hareket etmeyen eğitimci ve kendini geliştirmeyen eğitimcilerle işbirliği yapmamaya çalışıyoruz. Pera, herkes her şeyi yapsın diye düşünen değil, her alanda uzmanlaşmaya çalışan bir kuruluş. Amacımız da her kurumun kendi branşında uzmanlaşması.

Eğitim metodlarınız neler?

Biz bütüncü eğitim dediğimiz bireye dayalı eğitim metodundan yanayız. Yani her öğrenci ile aynı eğitim metodunu uygulamaktansa öğrencinin gelişim basamaklarındaki geriliğe göre, ihtiyacına göre bir sistem kurmak taraftarıyız. Eğitimimizin aslında iki temel ayağı var. Bunlardan biri davranış temelli, Uygulamalı Davranış Analizi eğitim modeli. Diğeri ise etkileşim temelli eğitim modeli olan Floortime. Onun dışında dil-konuşma, ergoterapi gibi eğitimler bu iki temel eğitimin destekleyici ve tamamlayıcı unsurları.

Fark yarattığını düşündüğünüz ne gibi çalışmalarınız var?

Özellikle etkileşim ve oyun temelli eğitimlerde iddialıyız. Bütünlüğü baktığımız için her bireye kendine has bir eğitim programı geliştirmiş oluyoruz.

Ailelerin eğitimi evde devam ettirebilmesine yönelik çalışmalarınız var mı?

Bütünlüğü eğitim içerisinde uzmanımız bir çocuk buraya başladığı zaman sadece burada eğitim almıyor. Aynı zamanda periyodik olarak ev ve okul uygulamaları yapıyoruz. Okul, aile ve rehabilitasyon sürekli işbirliği içinde olmalı. Evdeki eğitimlerimiz daha çok aileyi uygulayıcı pozisyona sokup eğitim yapmak üzerine.

Devletin özel eğitim kurumlarını denetimini nasıl buluyorsunuz?

Bu çok zor bir soru. Çünkü pratik ile teorinin örtüşmediği noktalar var. Biz eğer mevzuatı fiili duruma dönüştürebilsek bu anlamda denetimle ilgili daha sıkıntı yaşayacağımızı düşünüyorum. Şu an uyuşmayan pratik ve teorik ayakları var ama bununla ilgili devletimizin, bakanlığımızın çalışmaları mevcut ve en kısa zamanda bunların çözülmesine inancımız var.

Özel eğitim bir ekip işi... Sizce özel eğitim kurumları personeline olması gereken özellikler neler?

Bizim çok temel bir prensibimiz var. En temel prensibimiz amatör ruhunu ve öğrenme azmini kaybedecek personelle çalışmamaya özen gösteriyoruz. Personelimiz değişime ve gelişime açık olacak. Sistematikleşmek, kurumsallaşmak önemli ama gözlerdeki parıltı hiçbir zaman sönmemelidir.

Aileler bir özel eğitim merkezi seçerken nelere dikkat etmeliler?

Bir kere en büyük eğitici aileler. Aileler sürecin içerisine girmeli, ihtiyaç halinde sınıflara girebilmeli, ihtiyaç halinde uygulayıcı olabilmeliler. İkinci önerdiğim şey ise bilimsel olmayan ve kulaktan dolma yöntemlerden uzak dursunlar. Bu işin dünyadaki tek formülü eğitim. Eğitim

bu işin tedavisidir. Biz aslında eğitim yaparken tedavi yapıyoruz o yüzden mutlaka ve mutlaka kurumu iyi incelesinler, kurumun fiziksel şartlarına baksınlar, her zaman tek bir kurum değil, 4-5 kurum dolaşıp fikir sahibi olduktan sonra karar versinler.

Ailelere diğer tavsiyeleriniz neler?

Çocuğun ve ailenin durumu kabulüyle ilgili bazı sorunlar dünyanın her yerinde yaşanıyor ama süreci etkileyenlerden biri de toplumsal bakış açısı ve bireyin çocuğundaki durumu kendi yetersizliğiyle örtüştürmesiyle alakalı bir şey. Biz hemen bir suçlu arıyoruz. "Sigara içildi mi?", "Anne-baba akraba mı?" gibi bir suçlu arama psikolojisi içine

giriliyor. Toplumsal bakış açımız için konuşacak olursak ben şöyle bakıyorum, toplumun ve bireyin temelinde mutlu olması, kendi yaşamını idare etmesi ve sürdürebilmesi önemli. Çocuklara bunları sağlayabiliyor mu? Ailelerin buna odaklanması gerektiğini düşünüyorum. Bu bireylerin toplumsal hayatta yaşamını sürdürebilmesi önemli. Rehabilitasyon merkezleri 2006 yılında Milli Eğitime bağlandı. 2006 yılından önce sadece sigortası olanlar ve emekli sandığına bağlı olanlar bu hizmetten yararlanabiliyordu. Bu ne demekti? Toplumun sadece 7'de biri hizmet alıyordu. Bu anlamda 10 yıllık bir sektörüz biz şu anda. Aslında otizm ve özel eğitimin Türkiye'de tarihi eski ama o görülebilirliği yeni. O yüzden bunun zamanla oturacağını ve zaman içinde bir yerlere geleceğini düşünüyorum. 11 yıl içinde inanılmaz yol aldık, inanılmaz aşamalar kaydettik. Önemli olan bunu görebilmek.

Özel eğitim sektöründe Türkiye'yi ne durumda görüyorsunuz?

Özel eğitimdeki tek eksikimiz eğitim saatlerinin yetersizliği. Eğer devlet desteği ile eğitim saatleri arttırılabilirse özellikle 0-6 yaşta bu niteliklerin ve standartların artacağını düşünüyorum.

2.
KEZ

OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUĞU OLAN ÇOCUKLARDA BESLENME PROBLEMLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE MÜDAHALELER ÇALIŞTAYI

Doç.Dr.Bekir Fatih MERAL

Arş.Gör.Ahmet FİDAN

Sakarya Üniversitesi Özel Eğitim Bölümü

OSB VE BESLENME EĞİTİM PROGRAMI

Türkiye’de ilk defa, daha önce yapılmış eğitimlerden farklı olarak, “Otizm Spektrum Bozukluğu Olan Çocuklarda Beslenme Problemlerinin Değerlendirilmesi, Müdahale ve Kullanılan Ölçekler” konusunda çalışacak profesyonelleri yetiştirmek üzere, Sakarya Üniversitesi öğretim elemanlarından Doç. Dr. Bekir Fatih MERAL ve Arş. Gör. Ahmet FİDAN ile Algi Özel Eğitim Kurumları işbirliği ile bir eğitim (çalıştay) düzenlenecektir.

SERTİFİKALI

Tarih: 26 KASIM 2017, PAZAR
Saat: 10.00-17.00

Not: Beslenme ölçekleri uygulanırken kullanılacak formlar Türkçe verilecektir.

YER: ALGI ÖZEL EĞİTİM MERKEZİ

Büyükdere cad. Kervangeçmez
sok. No:10/1 Mecidiyeköy/Şişli

425 TL+KDV

AYRINTILI BİLGİ VE KAYIT:
EMİNE EŞKİ ARASLI
0507 923 78 59

Algi Özel Eğitim Kurumları
www.algiozelegitim.com.tr
www.algiaba.com.tr

“Algi Akademi”; Algi Özel Eğitim Kurumlarının eğitim öğretim içerikli tüm organizasyonlarının ismidir.

**ALGI
AKADEMİ**

POZİTİF DİSİPLİN TEKNİĞİ

Anne baba olarak çocuklarınıza nasıl davranmanız, onlarla nasıl iletişim kurmanız gerektiği ile ilgili aklınızda belki yüzlerce cümle vardır. Buna rağmen bazen çocuklarınızı hayata hazırlamak, bazen de hayatı çocuklarınıza adapte etmeye çalışmak hiç de kolay olmaz. Bu uzun ve zorlu süreci nasıl daha kolay hale getirebiliriz, gelin birlikte göz atalım.

Burcu ARABACI YILMAZ

Psikolog ve Aile Danışmanı

burcu@algiozelegitim.com

Her biriniz çocuğunuzda dönem dönem değişen, yoğunluğu artan ya da azalan uyum ve davranış problemleri ile karşılaşmışsınızdır. Bu durumla başa çıkabilmek için yeterli kaynaklarınız yoksa çocuğunuzla giderek kötüleşen bir iletişime sürüklenirsiniz. Özellikle çocuğunuzun bu durumdan elde ettiği kazançlar hiç de fena değilse, başa çıkmanız giderek zorlaşır. İşte bu noktada en önemli faktör sizlersiniz. Anne baba olarak tahammül gücünüz, tutarlı davranmanız, sevgiyi her daim ifade etmeniz, net, kararlı bir şekilde oluşturacağınız sınırlar kilit roldedir.

Disiplin sağlamak için cezalar yağdırmak, sık sık "hayır" kelimesine başvurmak, baskı kurmaya çalışmak, bağırarak, tehdit etmek... Her birini derhal terk etmenizi öneririm. Şu an size çok daha işlevsel ve keyifli bir yöntemden bahsediyorum; pozitif disiplin yöntemi...

Yaygın kanının aksine disiplin; düzeni sağlayan bir öğrenme ve öğretme sürecidir. Öncelikle çocuğunuz için koyduğunuz kuralları düşünün, gerçekten çocuğunuz için gerekli olup olmadığını... Bunların bazıları sizin konforunuza hizmet ediyor olabilir, oysaki kurallarınız çocuğunuzun kendisine ya da bir başkasına zarar vermemesi için olmalı, yani aslında o kadar çok kurala ihtiyacınız yok. Bunun yanında kurallarınızın mantıkla açıklanabilir yanları olmalı ki zamanla çocuklarınız bu kuralları özümseyebilsin. Uygulama sırasında tutarlı olmanız, çocuğunuzun hataları karşısında kontrolünüzü kaybetmemeniz, hoşgörülü olabilmeniz çok önemli. Çünkü yöntemin asıl amacı çocuğunuzun özgüvenini kaybetmeden kendini güvende hissedebilmesi için sınırlar oluşturabilmektir. Bu sınırlar çocuklar için son

derece önemlidir. Onlara yön gösterme, yaşadıkları ortamın nereye kadar güvenli, nereden sonra kendileri için tehlikeli olabileceğini bu sınırlar sayesinde öğrenebilirler. Dünyayı güvenle keşfedebilmeleri için sınırlar onlara yön tayin eder.

Daha da önemlisi zamanla sınırlarını bilen bir çocuk kendi duygu ve düşüncelerinin de sınırlarını oluşturmaya başlar. Hiç kuralın olmadığı, amaçsız hoşgörülü bir aile tutumunun yarattığı ortamların, toplumsal uyum sorunlarının yanı sıra dikkat eksikliği ve hiperaktiviteye kadar birçok sorunun zemini olduğunu biliyoruz.

Çocuğunuza seçenekler sunmak belirlenen sınırların ardından krizin çıkmasını çoğu zaman önler. Onlara en fazla iki seçenek sunarak (daha fazlası karar vermelerini zorlaştırabilir) birini seçmelerini istemek, hem sorumluluk alma hem de özgürlüklerini arttırma duygularını cesaretlendirebilir. Öğrenmeleri için tercihleri konusunda doğal, mantıklı sonuçlar gösterme, onlar hakkında konuşma onları önceden tahmin etme fırsatı sunar. Böylece dinleme, iletişim kurma, farklı bilgiye saygı duyma, yardımlaşma gibi sosyal becerilerin gelişmesine de yardımcı olur. Tabi ki bu durum akademik becerilerini de geliştirir.

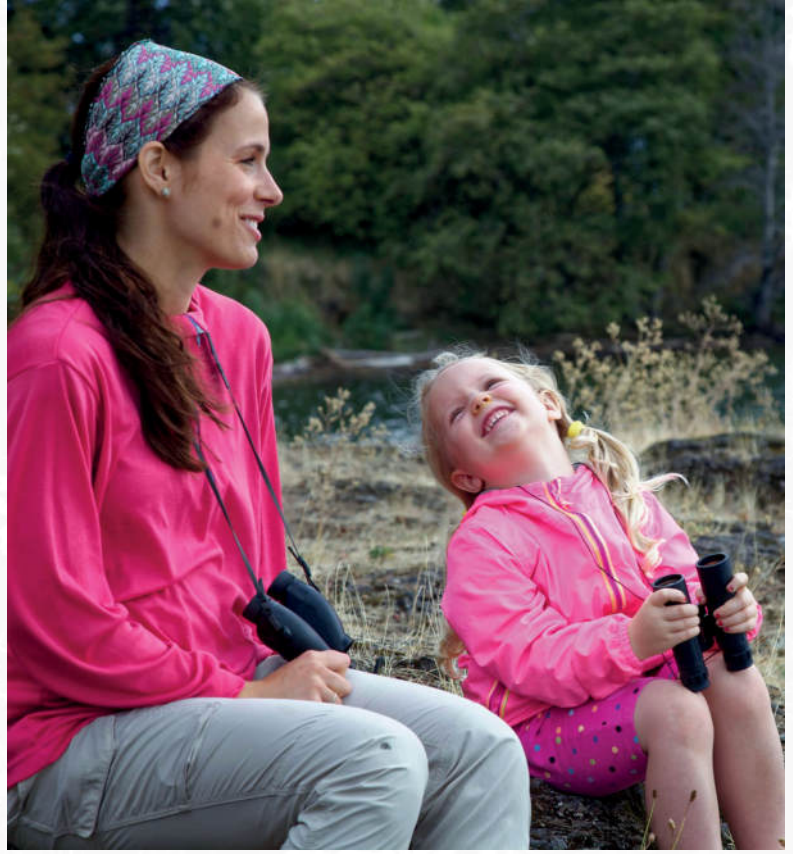
Çocuğunuz istenmedik bir davranış sergilediğinde, arkasında yatan ihtiyaçları görebilmeniz çok önemli. Bu davranış dikkat çekmek, istemediği bir durumdan kurtulmak, istediği bir şeyi elde etmek ya da duyuşal ihtiyaçlarından ileri geliyor olabilir. Bu durumda o davranıştan kurtulabilmeniz için ihtiyacını giderebileceği daha uygun davranışlar edinebilmesi yönünde çocuğunuza rehberlik etmeniz, o doğrultuda ona seçenekler

sunabilmeniz gerekir. Ve bunu yaparken mutlaka ona kendisini iyi hissettirmeniz... Çocuğunuza güvenli bir çevre hazırlamak, olayları önceden tahmin etmek birçok şeyi baştan çözecektir.

Bir başka husus da çocuğunuza her zaman iyi bir rol model olmak... Unutmayın ki siz dünyaya nasıl tepki veriyorsanız, çocuğunuz da öyle tepki vermeyi öğrenir. Hem kendinize hem de çocuğunuza karşı sabırlı olabilmelisiniz, bunu sağlayabilmek için dinlenme molalarınız, arada kendinizi ödüllendirmeniz, size kendinizi iyi hissettirecek etkinlikler için zaman yaratmanız son derece önemlidir.

Ve elbette gerektiğinde uzman yardımı almaktan çekinmeyin. Hayat çoğu zaman bu kadar mükemmel akamaz, hepimizin yorgun olduğu, tahammülünün azaldığı zamanlar vardır. Böyle anlarda bile hatalar yaptığımız da olur. Enerjinizi topladığınız ilk anda dönüp hatanızı telafi etmekten çekinmeyin. O zaman Pestolozzi'den anlamlı bir alıntıyla yazımızı noktalayalım:

“Temelinde sevgi olan hiçbir eğitim başarısızlığa uğramaz.”

Prof. Dr.
STANLEY GREESPAN
Psikolog
SERENA WIEDER

Otizmde Derinlemesine Oyunla Tedavi

Çocukluk döneminden, okul yıllarına ve yetişkinliğe uzanan dönemde Asperger's Sendromunu otizmin tüm tiplerini içermektedir.

Çocukların ilişki kurmasına, iletişime geçmesine ve düşünme becerisine katkıda bulunan Oyun Tedavisi yaklaşımı nasıl kullanılır?

Türkçesi: Müjde Işıkt Koç

ÖZGÜR

“Bu kitap, çocukları için endişelenen ebeveynler, kendilerine danışılan uzmanlar ve otizme sahip bir çocuğa yardımcı olmaya çabala-yan ekipler (aile ve uzmanlar) için olduğu kadar bu ürküten rahat-sızlıkla ilgili çığır açan bir yenilik bekleyen herkes için son derece değerli bir kaynak. Oyun terapisi ve DIR programları heyecan verici yeniliklerle dolu ve son derece etkili.”

Prof. Dr. T. Berry Brazelton
Harvard Tıp Fakültesi Pediatri Uzmanı

“Bu kitapta Dr. Greenspan, ebeveynler ve öğretmenlerin otizme sahip bir çocukla iletişim kurarken kullanabileceği pek çok kullanış-lı yöntem sunuyor.”

Temple Grandin
“Thinking in Pictures”
(Resimlerle Düşünme) adlı kitabın yazarı

BU İMZADA SANAT VAR SERGİSİ

PORT ART GALLERY, PORTAKAL ÇİÇEĞİ RESİDENCE AZİTİYE MAHAL. PAK SK. NO:3 ÇANKAYA/ANKARA. TEL: (0312) 442 1108
BU SOSYAL SORUMLULUK PROJESİNİN GELİRİ ÖZEL ÇOCUKLAR EĞİTİM VE DAYANIŞMA DERNEĞİNE AKTARILACAKTIR.

“Bu İmzada Sanat Var”

Türkiye'nin önemli sanatçılarından 50 büyük imza, bir sanat projesinde buluşuyor. Projenin ismi "Bu İmzada Sanat Var."

Proje yöneticileri Dilşad Atasoy ve Günsu Saraçoğlu, amaçlarını şu sözlerle açıklıyor: "Günümüzde yaşayan önemli sanatçılarından 50 değerli ismi bir araya getirmek ve bu isimler aracılığıyla, sanatçının imza değerine dikkat çekmek için yola çıktığımız bir projeyi hayata geçiriyoruz. Değerli sanatçıların imzalarının öne çıktığı çalışmalarından oluşan bu koleksiyonu bir katalog çalışmasıyla, arşiv niteliğinde bir belge olarak tarihe bırakmak amacındayız."

Sanatta imzanın önemini vurgulamak amacıyla yola çıkılan bu projeye, çok sayıda sponsor da destek vermiş. Portakal Çiçeği Uluslararası Plastik Sanatlar Kolonisi, Art Boya Ltd.Şti., Piece of ART PR&Gallery, Colorbox Art Materials Store, Artfulliving, Fineart Sanatsal Baskı Hizmetleri Ltd.Şti., Genç Sanat, RH Dergi, Piece of ART PR&Gallery tarafından desteklenen bu anlamlı projenin sergisi 02-20 Aralık 2017 tarihleri arasında Ankara'da Port-Art Sanat Galerisi'nde gerçekleştirilecek.

50 değerli sanatçının imzalarının yanında, bir adet eserin de yer alacağı sergide, imzaların satışından elde edilecek gelir derneğimize eğitim bursu olarak aktarılacak. Böylece bu 50 değerli isim, sanatta imzanın değerine dikkat çekerken, eğitime muhtaç çocuklara da sanat aracılığıyla dokunmuş olacaklar.

Projeye imzaları ile destek veren ve eserleri sergilenecek sanatçılarımıza teşekkürlerimizi sunarız.

A.Celal Binzet - Adnan Çoker - Ahmet Umur Deniz - Ahmet Yeşil - Ali Candaş - Altan Çelem - Arzu Başaran -

Atilla Atar - Aydın Ayan - Bahri Genç - Balkan Naci İslim-yeli - Bedri Baykam - Bedri Karayağmurlar - Bihret Mavitan - Bubi - Cihat Aral - Devabil Kara - Devrim Erbil - Doğan Paksoy - Ekrem Kahraman - Ergin İnan - Ertuğrul Ateş - Faruk Cimok - Fevzi Karakoç - Gülten İmamoğlu - Habip Aydoğdu - Hakan Esmer - Halil Akdeniz - Halim Çeliker - Hasip Pektaş - Hayati Misman - Hüsnü Koldaş - Kemal İskender - Mahir Güven - Meriç Hızal - Mustafa Ayaz - Mustafa Özel - Nedret Sekban - Nilay Büyükişliyen - Resul Aytemur - Süleyman Saim Tekcan - Şahin Paksoy - Taner Alakuş - Tomur Atagök - Tülin Onat - Yalçın Gökçebaş - Yusuf Taktak - Yücel Dönmez - Zafer Gençaydın - Zahir Büyükişliyen

“Dünyada evde kişisel kullanıma yönelik geliştirilmiş ilk Neurofeedback cihazı”

4 EEG KANALI
5 SENSÖR
Wi-Fi

MENTE Nedir?

OTİZM SPEKTRUM BOZUKLUKLARINDA YENİ NESİL YAKLAŞIM

Mente; kullanımı kolay, otizmlı çocuklar tarafından evde güvenli bir şekilde uygulanabilen, etkili bir neurofeedback cihazıdır. Benzersiz patenti teknolojisi sayesinde kullanıcıları için "kişiyi özel" binoral vuruşlar oluşturarak Delta beyin dalgalarını azaltır.

Her 40 dakikalık sabah seansı sonrasında çocuğun terapide gerçekleştirdiği ilerlemeyi kaydeden ve gösteren bir rapor düzenler. Sistem tarafından oluşturulan seans raporları internete yüklenebilir ve kullanıcının tedavisini gerçekleştiren tıp uzmanlarıyla kolaylıkla paylaşılabilir.

Mente sistemi, bir baş bandı ve yazılımdan oluşmaktadır. Baş bandı, beynin yaydığı 'beyin dalgalarını' (Alfa, Beta ve Delta dalgaları) toplayan beş adet (4-kanal) yüksek hassasiyetli EEG elektrotuna sahiptir. Baş bandı kullanıcının Android tabanlı tablet/telefonuna bağlanarak kullanıcının rutin seanslarını gerçekleştirir. Mente dalgaları yorumlar ve bu dalgaları işleyerek kişiye özel binoral uyarılarla anormal seviyedeki Delta beyin dalgalarını azaltır.

mbm

TIBBİ MALZEMELER TİC. A.Ş.

mente™
POWERED BY AAT

0533 448 89 94

info@mbmmedikal.com

www.mbmmedikal.com

www.mentetech.com

"HAYAL KURMAYI UNUTMUŞ İNSANLARIZ"

Oyuncu ve müzisyen Bilal Çatalçekiç'i sayfalarımıza konuk ettik; kendisiyle son dönem projelerini, özel çocukları ve çocuklara müziğin evrensel bir dil olduğunu anlatan çocuk oyunu "Mira'nın Sihirli Dolabı"nı konuştuk.

Tiyatroya ilginiz nasıl başladı?

'Çocukken başladı' denir ya bende de çok klasik bir durum bu. Bizim sülalede sanatçı yok; kitap yazan, müzikle uğraşan biri yok ama bu anlamda çok sağlam takipçiler yetiştirmişiz. Annem de sağ olsun kendi yapamadığı her şeyi benim yapmamı istedi... Daha doğrusu komşu kızı tiyatroya gönül vermiş, tiyatro kursuna gidiyor. 12-13 yaşlarındayım ben de bu arada kendi kendime espriler yapıyorum. Annem demiş ki, biz çocuğu özel bir tiyatro kursuna göndereyim. Ben istemeye istemeye tiyatro kursuna gittim. Neden istemeye istemeye dersiniz, çocuklar dışarda oyun oynuyor ben kursa gidiyorum... Kursa gittim ve özel çocuk tiyatrosu ile başladım. Çocuk tiyatrosu yaparak aslında mesleğin perde arkasını, sahnenin ne kadar sihirli bir yer olduğunu, hayatı tiyatrodan öğrendim. Belki bu lafları söyleyecek kadar yaşlı değilim ama orta yaşa yaklaştım ve şuna inanıyorum ben konservatuvarı okumadan önce bu işi usta çırak ilişkisinde öğrendim. Önce mutfağı öğrenip sonra sahneye geçenlerdenim. Sanatı da, hayatı da, politikayı da, ekonomiyi de, sevmeyi de, karşı cinse ilgi duymayı da, her şeyi tiyatro yaparak öğrendim. Tiyatro okul gibiydi. Tiyatro başladı ardından müzik geldi yine ailemin teşviki ile. Bu anlamda şanslıyım, genelde aileler "aman oyuncu mu olacak, aman müzisyen mi olacak" derler, atarlar bir tarafa. Benim anne ve babam hep destek oldu. Konservatuarda Klasik Türk Musikisi eğitimi aldım. Asıl enstrümanım kanundur. Hem eğitmen hem öğrenci olarak sanatın iki branşına başlamış oldum. Tiyatrodan bana ilk rolümün verilmesinin nedeni de müzik bilgimdi. Uçan Şemsiye diye bir oyun oynuyorduk. Orada bir papatyayı canlandırıyordum. Sonra çocuk oyunları başladı. Oyun müzikleri de yaptım bir yandan. Müzik biliyor olmamdan, müziğe olan yeteneğimden dolayı sahnede hem şarkı söylüyordum hem oynuyordum.

Müzik, sinema, tiyatro, eğitmenlik... Şu anda da birçok alanda aktif, çok yönlü birisiniz...

Aslında bunlar çok yönlü olmak adına yaptığım şeyler değil. Ben bu mesleğin birçok şeye hakim olması gerektiğini düşünüyorum. Meslek birçok sanat dalını barındırıyor. Tiyatro içinde müziği barındırır, dansı barındırır, enstrüman çalmayı barındırır, görsel sanatı barındırır. O açıdan ben sanat yapmaya çalışan bir oyuncu olarak araştırmayı seviyorum.

Bir yandan müzik çalışmalarınız da devam ediyor...

2009-2010 yılında ilk albümümü yaptım. Konservatuardan mezun biri ayakkabı mağazası açmak istemez tabii... Ben de bir solist olarak yaptığım besteleri insanlarla paylaşmak istedim. Firmayla anlaştım, televizyonun bana vermiş olduğu popülerliği de katarak albüm yaptım. Hayalimi gerçekleştirdim ve benim için harika bir albüm oldu. Ama bu "Ben Tarkan olayım" diye yaptığım bir iş değildi, amacım sadece mesleğimi yapabildiğimi göster-

mekti. Konserler verdim, paylaşımlar yaptım... Müzisyen olarak hayatıma devam ediyorum. Yedi sene ara vermiştim. Bu sene de iki şarkı yapmıştım ve onları paylaşmak istiyordum. Sözü-müziği bana ait şarkılarımı Avrupa Müzik bünyesinde dijitalden sunduk. Gayet güzel geri dönüşler oldu, ufak ufak konserler başladı, şimdi sırada klip var.

Bu yoğun tempoda sıradan bir gününüz nasıl geçiyor?

Ben biraz disiplinli bir adamım. Sabah ilk önce spor yapmayı tercih ediyorum. Beslenmeme çok dikkat ederim. 7-8 yıl önce insülin direnci yaşamış biriyim. Yani şeker hastalığına yakın bir adaydım. Rahatsızlandım ve "ne oluyor bana" diye doktora gittiğimde insülin direnci olan hipoglisemi dediğimiz şey çıktı. Bizim mesleğimizde saat ve zaman kullanımını çok istediğimiz gibi belirleyemiyoruz. Gece ikide ya da sabah beşte çekime gidebiliyoruz. Düzensiz hayatın vermiş olduğu bir şey bu. Bir de ben bir iş yapıyorsam, bana nasıl yapılmasını istiyorsam aynı

şekilde karşı tarafa yaparım. Özenli davranırım ve yalapşap iş yapmam. İlişkilere çok önem veririm. Sadece insan ilişkilerinde değil, kendi bedenimle doğru ilişki kurmazsam hiçbir şeyle doğru ilişki kuramayacağıma inanırım. O yüzden beslenmeme çok dikkat ederek yaşıyorum. Haftanın üç günü mutlaka spor yapıyorum. Her sabah 10-15 dakika egzersizlerimi yaparım, olumlamalarımı yaparım ve güne "merhaba" derim. Olumlu düşüncenin gücüne inanan bir insanım. Biz neyi çağırırsak bize onun geleceğini düşünürüm.

Televizyon projelerinde de görüyoruz sizi. Yerli diziler hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ben çok dizide oynadım, maalesef ki dünyadaki gibi değil bizim sektör. Yaratıcı olabilecek zaman yok çünkü diziler çok uzun. Biz şu anda bu röportajı yapabilmek için 4 saat zaman harcıyoruz. Set insanların çalışma sistemleri çok doğru değil. Burada yapımcılara kötü bir şey söylemiyorum, sektör böyle. İster istemez burada oyuncu ne kadar

özenebilir, çeken ne kadar özenerek çekebilir? Yönetmen, senarist açısından da zorluklar var. Ama diğer yandan altını çizmeliyim ki sektörde çok iyi oyuncular var.

Sizin oyunculuğunu en beğendiğiniz isimler kimler?

Ben Johnny Depp hayranıyım, Al Pacino hayranıyım. Türkiye'ye döndüğümüzde Şener Şen hayranıyım, Erkan Can hayranıyım. Şener Şen mesela bu ülkede komediye yön vermiş çok usta bir isim. Ayrıca benim jenerasyonumda da çok iyi aktörler var, daha yeni başlayan jenerasyonda da çok çok harika aktörler yetişiyor. Sosyal medya ve internetin de burada büyük faydası var.

Yeni bir film projeniz de var... Bundan kısaca bahsedermisiniz?

Oflu Hoca 3 çekiliyor. Yakın zamanda biz de sete gideceğiz. Güzel bir komedi filmi geliyor. Trakya taraflarında çekeceğiz. Benim de çok sevdiğim bir yöre.

Sizi en çok neler mutlu eder?

Birini sevindirmek beni mutlu ediyor. Burada illa bir şey alıp on mutlu etmekten bahsetmiyorum. Söylediğim bir cümle karşı tarafın yüzünde bir tebessüm bırakıyorsa bu bile beni mutlu eder. İnsana ve evrene dokunduğumu hissettiğim anda çok daha mutlu olurum.

Mutluluk tanımınız nedir?

Kişi önce kendini mutlu etmeli bence. Çünkü kişi kendini mutlu hissettiğinde karşı tarafı da mutlu eder. Ben iyi davranmalıyım ki, karşı taraf bana iyi davransın. Kendine

haksızlık etme, karşı taraf kendine duyduğün saygıyı görsün ki seni kendine örnek alsın. Bu aile içindeki anne-çocuk, baba-çocuk ilişkilerinde de böyle bence.

Mira'nın Sihirli Dolabı isimli bir çocuk oyununuz var. Bunu yazma fikri nasıl ortaya çıktı?

Çocuk tiyatrosu denince aklımıza hep hayvan taklidi yapmak gibi şeyler geliyor. Çocuklar gelsin, izlesin, gülsün, gitsin mantığında yapılan işler var. Gerçek Sanat Atölyesi, eşim Miray ile bizim kurmuş olduğumuz firmamız. Biz dedik ki, bir eğitmen olarak biz çocuklara nasıl örnek olabiliriz? Daha doğrusu çocuklara neyi miras olarak bırakabiliriz diye düşündük. 'Ben sanatçıyım, üretiyorum, yazıyorum, çiziyorum, elle tutulur ne bırakabilirim' derken çocuk oyunu yazmaya karar verdim. Bu çocuk oyunu da müzisyen olduğum için bestecileri anlatan, çocukların Bach, Mozart, Beethoven gibi bestecileri sahne üzerinde dönem kostümleriyle gördükleri; notayı, piyanoyu, kemani, gitar tanıdıkları, hangi enstrümanın bir orkestra içinde nasıl sesler çıkardığını öğrendikleri bir oyun oldu. Mira'nın Sihirli Dolabı'nı yazdım ve elimizden geldiğince tüm okullarda, belediyelerde oyuyoruz. Şu ana kadar en az 4000-5000 çocuğa oynadık. Ülkenin her yerine gitmeye çalışıyoruz. Çocuklara müziğin evrensel bir dil olduğunu, istemenin önemini, isterlerse Mozart gibi iyi bir müzisyen olabileceklerini anlatıyoruz. Ne yazık ki düşünen, sorgulayan seyirci sayısı çok fazla değil. Toplum oyarak iyi bir seyirci yaratırsak, bilerek, düşünerek izleyen bir seyirci yaratırsak zaten akabinde her şey kendiliğinden gelişecek diye düşünüyorum.

“Kişi önce kendini mutlu etmeli bence. Çünkü kişi kendini mutlu hissettiğinde karşı tarafı da mutlu eder.”

Mira'nın Sihirli Dolabı'nı gelişimsel farklılık gösteren çocuklar için de oynadınız... Çocukların tepkisi nasıldı?

Bu çocuk oyununu her yere ulaştırmak mottosuyla yola çıktık ve bu anlamda ÖÇED ile karşılaştık. Niyetin neyse ona göre karşılık alırsın, ben buna çok inanıyorum. ÖÇED ile karşılaştık ve dedik ki "sizin için ne yapabiliriz?" Bu çocuk oyununu çocuklara izletmek istedik. Özel çocuklar yüksek seslere tepki verebiliyorlar, kendi durumlarına göre tepkileri var. Ama aslında tam tersine biz onlara bunu sunmadığımız için tepki veriyorlar. Bir sürü özel okulda, devlet okulunda oynadığımız bu oyunu özel çocuklar o kadar güzel izlediler ki! Bağırış çağırışlar, sahneye atlamalar hiç olmadı. Video kayıtları var, isteyen izleyebilir çocukların nasıl izlediğini. Oyunumuz interaktif

bir oyun. Çocuk kendi iradesiyle oyuna katılıyor. Oyunumuza katıldılar, beraber oynadılar, enstrümanlara tek tek dokundular. Bizim için de çok güzel bir tecrübeydi. Hem kişisel olarak hem de sanat yapmaya çalışan biri olarak özel çocukların içindeki yaratıcılığı çıkartmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum ve yapacağım.

Çevrenizde özel gelişim gösteren çocuk var mı? Gözlemlediğiniz kadarıyla anne-babalar bu durumda ne gibi sorunlarla karşılaşiyor?

Anne-babalar utanıyorlar. Bu da toplum ile alakalı. Utandığı için gizleme, saklama, toplum içerisine çıkartmama gibi durumlar ortaya çıkıyor. Aslında ben biraz o çocuklarla ilgilendiğimde görüyorum ki çocuklarla ilişkiyi doğru kurduğunda çocuk da, veli de rahatlıyor. Tabi ki bununla ilgili ben bir eleştiri yapamam anneye-babaya, böyle bir haddim yok. Ama bu bilgisizlikle alakalı gibi

geliyor bana. Kaderciyiz ama oturup çekmek değil yapmamız gereken. Hepimiz irade sahibiyiz. Çocuğunun farklı özellikleri olabilir ama bununla ilgili neler yapılması gerekiyorsa çocuğun etrafını bilinçlendireceksin. Ve onu kabul etmek istemeyen kişi hayatında olmak istemiyorsa olmasın. Bu çok basit. Eğer anne baba kabul etmezse karşı taraf da etmez.

ÖÇED olarak toplumdaki algıya pozitif katkıda bulunmak, özel gelişim gösteren çocukların ailelerinin sorularına cevap bulmasını sağlamak için çalışıyoruz? Derneğimizle ve diğer STK'larla ilgili öneri ve görüşleriniz neler?

Bununla ilgili daha çok kitap yapılması, daha çok seminer yapılması, göz önünde olan insanlardan destek gelmesi farkındalığı arttıracaktır diye düşünüyorum.

Okurlarımıza bir tavsiye verecek olsanız ne olurdu?

Kendimizi önemseyip sevmemiz gerektiğini düşünüyorum. Her şey kendinde başlar. İçimize bakmalıyız. İçeriden bakmaktan kasıt kendi alemimizi çözmemiz. Yani evrensel sistem kendi düşünceleriyle yaratılan bir durum. En büyük gerçek düşündür. Düşündüğün müddetçe gerçekleştirebilirsin. Bizler hayal kurmayı unutmuş insanlarız. Hayal edelim, gerçekleşsin. Çünkü hayal ettiğin müddetçe yaşadığını anlarsın ve hayal edebiliyorsan o gerçekleşecektir. Bunu her anlamda yorumlayabilirsiniz. Kendi potansiyelini çözmek önemli. Kendini sevmek de kendini keşfetmek aslında... Bu bütünü bir arada tuttuğumuzda aslında hayatı çözmüş oluyoruz. Biz iyi çağırırsak iyi olur. Onu geliştirmek dönüştürmek bizim elimizde. İyi bir anne baba olabilmek için önce kendimizi geliştirmeliyiz. İyi insan olmak için de bu böyle.

Özel çocuklarımızla KidZania'daydık

KidZania, Özel Çocuklar Eğitim ve Dayanışma Derneği (ÖÇED) işbirliğiyle gerçekleşen proje kapsamında gelişimsel farklılık gösteren çocuklar eğlenceli bir gün geçirdi.

ÖÇED olarak gelişimsel farklılık gösteren 5 çocuğumuzla birlikte İstanbul'daki eğlence noktalarından biri olan KidZania'yı ziyaret ettik. Çocukların yetişkinlerin dünyasına adım atarak farklı iş alanlarını tanıma fırsatını yakaladığı KidZania'da özel çocuklarımız farklı aktivitelere katılarak keyifli vakit geçirdiler.

Birlikte eğlenceli bir gün...

14 Ekim Cumartesi günü gelişimsel farklılık gösteren çocuklarımız ve aileleri ile birlikte Darıca Faruk Yalçın Hayvanat Bahçesi ve Botanik Parkı'na bir gezi düzenledik. 51 çocuğumuzun aileleriyle beraber katıldığı etkinliğin ulaşımı Şişli Belediyesi'nin destekleriyle sağlandı.

1993'ten beri hizmette olan Darıca Faruk Yalçın Hayvanat Bahçesi ve Botanik Parkı gezimiz sayesinde çocuklar hem aileleri ve yaşlılarıyla eğlenceli vakit geçirme hem de hayvanları ve çeşitli bitkileri tanıma fırsatı buldu.

(Applied Behavior Analysis)

ABA TERAPİSİ EĞİTİM SERİSİ

(UYGULAMALI DAVRANIŞ ANALİZİ (UDA))

7.
DÖNEM

Nicky Nükte ALTIKULAÇ
MS, BCBA, EI (ABA Uzmanı)

EĞİTİM TARİHLERİ:

1. MODÜL : 10 ARALIK 2017
2. MODÜL : 11 MART 2018
3. MODÜL : 3 HAZİRAN 2018
4. MODÜL : 23 EYLÜL 2018
5. MODÜL : 9 ARALIK 2018

Ücret: 700 TL+KDV PAKET 3.500 TL+KDV

AMAÇ:

ABA alanında çalışan/çalışmayı hedefleyen profesyonelleri, ABA yaklaşımı konusunda bilgilendirmek, bu konuda Amerika'da kullanılan son teknikleri tanıtır, nasıl uygulayacakları konusunda eğitmektir. Eğitim serisini tamamlayan katılımcılar, kendi başlarına bir ABA programı hazırlayıp, en etkili teknikleri kullanarak bu programı uygulayacak seviyede bir bilgi ve pratiğe sahip olacaklardır.

AYRINTILI BİLGİ VE KAYIT: EMİNE EŞKİ ARASLI | 0507 923 78 59 | emineeski@algiozelegitim.com

Algı ABA Terapi Merkezi
All Kids First, LLC.
İşbirliği ile

Özel Çocuklar
Eğitim ve Dayanışma Derneği
www.oced.org.tr

Algı Özel Eğitim Kurumları
www.algiozelegitim.com.tr
www.algiaba.com.tr

All Kids First, LLC.
www.akfconnectingdots.com

**ALGI
AKADEMİ**

"Algı Akademi"; Algı Özel Eğitim Kurumlarının eğitim öğretim içerikli tüm organizasyonlarının ismidir.

DOD (Denizli Otizm Derneği) hayal ortakları arıyor...

Otizmli bireylerin ve ailelerinin toplumla entegrasyonunun sağlanmasına katkıda bulunmak amacıyla kurulan Denizli Otizm Derneği'nin başkanı Dudu Karaman Dinç'ten dernek çalışmaları hakkında bilgi aldık. Tersine kaynaştırma projesi ile dikkat çeken dernek, otizmle ilgili politikaların sağlıklı bir şekilde geliştirilmesi için çalışmalar yürütüyor.

Otizm maceranız nasıl başladı?

Uzun yıllar İstanbul'da gazetecilik yaptıktan sonra, oğlum Deniz'e otizm tanısı konmasının ardından memleketim Denizli'ye döndüm. Otizm uzun bir maraton ve bu yolda yalnız yürüdüğünüzde çok fazla mesafe kat etmeniz mümkün değil. Bu yüzden otizmli çocukların aileleriyle birlikte, gönüllülük esaslı bir dernek kurma ihtiyacı hissettik. Çünkü çocuklarımız için hayallerimiz, bu hayallerin gerçek olması için birlikte hareket etmeye ve desteğe ihtiyacımız vardı.

Otizm Dernekleri Federasyonu (ODFED) üyesi ve Türkiye Otizm Meclisi (TOM) kurucuları arasında yer alan DOD'un nihai hedefi doğumdan ölüme otizmli bireylerin toplumsal yaşama tam olarak entegrasyonun sağlanması. 3 Aralık 2016 tarihinde resmi gazetede yayınlanan Otizm Eylem Planı'nın hayata geçirilmesini de yakından takip etme çabası içindeyiz. DOD'un üyeleri ve gönüllüleri olarak ulusal çapta otizmle ilgili olanakların artırılmasının yanı sıra Denizli'de yaşayan otizmli çocukların gelişimini hızlandırmak için de çalışıyoruz.

Çalışmalarınızdan kısaca bahseder misiniz?

2 Nisan 2015 tarihinde Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Zolan ile protokol imzaladık. Otizm dostu olarak önemli bir adım atan belediyemiz, 2016 yılında derneğimize bir yer tahsis etti. Tahsis edilen bu binanın bizim için değeri çok büyük. Burada çocuklarımız için bireysel eğitimin yanı sıra aile eğitimleri de düzenleyerek sürdürülebilir bir sistem oluşturmak için çalışıyoruz. Etkinliklerimizi

çeşitlendirerek hem çocuklarımızın hem de ailelerimizin hayatında fark yaratmayı hedefliyoruz. Bu anlamda ilk önemli farkımızı yarattık. Okul öncesi yaş grubundaki otizmli çocuklarımız için Türkiye'nin ilk tersine kaynaştırma yaz okulu programını düzenledik.

Tersine kaynaştırma fikri nasıl doğdu?

Hayatın her alanında kaynaştırmayı ve bütünleştirmeyi savunan bir derneğiz. Çocuklarımız bu toplumun bir parçası olduğuna göre ayrımcılığa uğramadan yaşamak onların da en doğal hakkı. Onları toplumla bir arada uyum içinde yaşamaya hazırlamak için tersine kaynaştırma yapmaya karar verdik. Bildiğiniz gibi tersine kaynaştırmanın normal kaynaştırmadan farkı, farklı gelişim gösteren çocukların arasına normal gelişim gösterenlerin katılmasıdır. Küçük adımlarla büyük bir yolculuk başlatabiliriz fikrinden yola çıkarak bu uygulamayı başlattık.

Eğitimcileriniz kimlerdi ve nasıl bir yöntem uyguladınız?

Yaz okulunda iki özel eğitim uzmanı, iki çocuk gelişimi öğretmeni, bir beden eğitimi öğretmeni, bir de dil konuşma terapisti yer aldı. Ayrıca her otizmli öğrencinin bir gölge öğretmeni vardı. Gölge öğretmenlerimizin ortak özelliği hepsinin Denizli İMKB Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi öğrencisi ya da mezunu olmasıydı. Derneğimizi ilk kurulduğundan beri her zaman destekleyen İMKB Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü'nden hocalarımız bu yaz da bizimleydiler. Pamukkale Rotary Kulübü'nün derneğimize sağladığı eğitim materyali desteği de işleri çok kolaylaştırdı. Çünkü akıllı tahtadan bilgisayara, duyu bütünleme odasından

eğitim setlerine pek çok şeyimiz mevcuttu. Dolayısıyla hem materyal hem eğitimci hem de öğrenci kapasitemizi artırdığımız için daha güzel sonuçlar elde ettik. DOD tersine kaynaştırma yaz okulunda otizmlili çocuklar normal gelişim gösteren akranlarıyla birlikte olmanın mutluluğunu yaşadılar. Çocuklar hafta içi her gün eğitim aldılar. Programa katılan çocuklarımızın deneyimleyerek öğrenmelerini hedefledik. Otizmlili çocukların akranlarından öğrenmelerini artırmayı sağlamaya yönelik düzenlemeler yapıldı. Oyun temelli etkinliklere ağırlık verildi. Grup etkinliklerinde bahçe sulama, yemek hazırlanmasına yardım etme, sıra bekleme, birlikte oyun oynama gibi becerileri geliştirmek için çalışmalar yapıldı.

Çocuklarda ne gibi gelişmeler gözlemlediniz?

Çocukların her birinde farklı gelişmeler oldu ama ortak bazı şeyler de vardı. Örneğin hepsi sıra alma, oyun oynama, birlikte etkinlik yapma gibi becerilerde ilerleme gösterdiler. Çeşitli davranış sorunlarında ve takıntılarda azalmalar görüldü. İlk geldikleri zamana göre bağımsız hareket edebilme kabiliyetleri arttı. Bazıları ilk günlerde gelmek istemiyorlardı ama bunlar zaman içinde kayboldu. Otizmlili çocuklar için rutin önemlidir. Derneğimizde hem kendilerini güvende ve mutlu hissettiler hem de yeni şeyler öğrendiler. Bazıları bazı kitapları çok sevdi, bazıları eskiden hiç yemediği yiyeceklerden yemeye başladı. Ailesinin arkasından ağlamayı bıraktı biri. Bir başkası kendini sanatsal çalışmalarda geliştirdi. Küçük küçük değişimlerin her gün arttığını görmek de aileleri daha umutlu yaptı.

Normal gelişim gösteren çocuklarda ne gibi gelişmeler gözlemlediniz?

Farklı gelişim gösterenlerle bir arada yaşamayı, ihtiyacı olana destek vermeyi öğrendiler. Edindikleri bu deneyimin onlara hayat boyu eşlik edeceğini ve büyüdüklerinde daha iyi kalpli birer yetişkin olacaklarını düşünüyorum. Onlar yetişkinliklerinde otizmlilerle karşılaştıklarında onlara hayatlarında yer açmaktan korkmayacaklardır.

Ailelerden nasıl geri dönüşler aldınız?

Türkiye’de daha önce yapılmayan bir şeyi gerçekleştirmek

için yola çıktık ama yapabileceğimize inandık. İnanmak, uygun insanları bir araya getirmek ve çalışmak... Bunlar olduktan sonra gerisi geliyor. Aileler olarak bizler de sürece aktif bir şekilde katıldık. Her gün nöbetçi olan anneler, binanın temizliğiyle ve yemeklerin hazırlanmasıyla ilgilendiler. Aslında yaptığımız şey imece ruhunun harekete geçirilmesi idi. Programa dahil olan bütün çocuklarımız farklı gelişmeler gösterdiler. Öğretmenlerimiz ve gölge öğretmenlerimiz de otizmde tersine kaynaştırmanın etkilerini yaşayarak gördüler.

Okurlarımıza neler söylemek istersiniz?

DOD olarak otizm konusunda uluslararası düzeyde bir uygulama merkezi yaratabileceğimize inanıyoruz. Derneğimizin bugünlere gelmesinde payı olan herkese minnettarız ama yapacak daha çok şey var. Bu yüzden hayal ortağımız olun, birlikte başaralım diyoruz. Otizm Eylem Planı geçen yıl resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe girdi. Üç yıl içinde planın hayata geçmesi bekleniyor. Çalışmalar başladı ama ne yazık ki bu çalışmalar beklediğimiz hızda ilerlemiyor. Ülkenin her köşesinde, eğitimden sağlığa, spordan sosyal hayata kadar pek çok alanda eksiklikler var. Aileler olarak en büyük kaygılarımızdan biri de biz öldükten sonra çocuklarımızın ne olacağı sorusuna gönül rahatlatan bir yanıt veremememiz. Otizm alanında faaliyet gösteren dernek ve vakıfların yanı sıra ODFED ya da TOM gibi çatı örgütlerin toplumsal mekanizmaları harekete geçirmek için daha fazla çaba harcaması gerektiğini düşünüyorum. Toplum dışına itilmeyi kabul ederek, ayrımcılık karşısında susarak ne kaynaştırma ne de bütünleştirme olur. Doğru ve yapıcı iletişim stratejilerine her zamankinden daha fazla ihtiyacımız olan günlerden geçiyoruz. Uzun ince, inişli çıkışlı bir yoldayız. Yorulduğumuzda dinlenelim ama vazgeçmeyelim. Bu daha başlangıç, yılmadan mücadeleye devam...

Parin Yakupyan “TRT Radyo1”e konuk oldu

ÖÇED Yönetim Kurulu Başkanı Parin YAKUPYAN, 03 Ekim Salı günü, saat 10:10’da TRT Radyo1’de yayınlanan “Biz de Varız” programına canlı yayın konuğu oldu.

“Biz de Varız” programı, daha eşit ve özgür bir dünya için toplumsal algıyı dönüştürme önerilerinin konuşulduğu bir program. Programa konuk olan Yakupyan da otizmin sesi oldu ve yayında otizmlilerin yaşadığı sorunlardan ÖÇED derneğinin bu konularda yaptığı çalışmalara kadar birçok konuda bilgi verdi.

Radyo Programının tamamını dinlemek için QR kodu okutarak veya linki tıklayarak izleyebilirsiniz.

<https://youtu.be/Uo2HvXb2DJ4>

ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİNDE AİLE EĞİTİMİ

DİLFİRİZ CÖMERT - EMİNE ERDEM

eğiten kitap

Bu kitap "Çocuğumla zamanımı en iyi şekilde nasıl geçirebilirim?" diyen eğitimci ve aileler için, okul aile işbirliğinde ailelerin eğitime bilinçli katılımı, anne babaların yaklaşımlarında tutarlı olmaları için hazırlanmıştır.

Kitabımız üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde; okul öncesinde aile eğitiminin önemi ve amacı, aile katılımının gerçekleştirilmesinde izlenebilecek anne-baba eğitim programı uygulamaları yer almaktadır. İkinci bölüm; öğretmen ve ebeveynler için önerilen aylık aile katılımı etkinlik bültenlerinden oluşmaktadır. Üçüncü bölümde ise öğretmenlere yönelik bilgilendirici yazılar, mesajlar, anne babalar için model olmaya yönelik destek olacak bilgilendirici yazılar ve çocuklarda kalıcı davranış geliştirmeyi amaçlayan tablo çalışmalarıyla öz bakım becerileri, sorumluluk duygusu, iyi alışkanlıklar kazanma ve iletişim sorunlarının aşılmasında öğretmen ve ailelere rehber olacağı düşünülen örnekler bulunmaktadır.

PORTAGE ERKEN EĞİTİM PAKETİ SERTİFİKA PROGRAMI

DR. ENDER (UZUNDEMİR) MARANGOZ

Okul öncesi çocukların (0 – 6 yaş) gelişimsel becerilerini değerlendirmeye ve ihtiyaçlarına uygun gelişim ve eğitim programı hazırlamaya yönelik bir pakettir.

Psikolojik Danışmanlık,
Psikoloji, Özel Eğitim,
Okul Öncesi Eğitim,
Sınıf Öğretmenliği,
Sosyal Hizmet Uzmanlığı
alanlarında görev alan
kişiler, ilgili alanların
son sınıf öğrencileri ve
aileler eğitime katılabilir.

550 TL + KDV

Yeniden
Portage

Verilecek Sertifika: Portage Eğitim Paketi Uygulama Sertifikası

Özel Çocuklar
Eğitim ve Dayanışma Derneği
www.osed.org.tr

Algi Özel Eğitim Kurumları
www.algiozelegitim.com.tr
www.algiaba.com.tr

**4 - 5
ŞUBAT
2018**

**ALGI
AKADEMİ**

"Algi Akademi"; Algi Özel Eğitim Kurumlarının eğitim öğretim içerikli tüm organizasyonlarının ismidir.

Kaynaştırma eğitimi ve okul sorunları seminerimiz gerçekleşti

Eğitimlerini kaynaştırma öğrencisi olarak devam ettiren/etti-recek öğrencilerin eğitim-öğretim haklarından en üst düzeyde yararlanması amacıyla ailelere yönelik düzenlediğimiz bilgilendirme seminerimiz 13 Ekim 2017 Cuma Günü Algi Özel Eğitim Merkezi Toplantı Salonu'nda gerçekleşti. Algi Özel Eğitim Kurumları öğretmenlerinden Özgül Dinçel'in kaynaştırma eğitimi hakkındaki sunumuyla başlayan seminer soru-cevap şeklinde devam etti.

Seminerde ÖÇED Yönetim Kurulu Başkanı Parin Yakupyan da kaynaştırma eğitimi ve okul sorunları hakkındaki soruları yanıtladı. Oldukça verimli geçen toplantıda sınıf mevcudundan kaynaştırma öğrencilerinin başarı durumlarının nasıl değerlendirilmesi gerektiğine, diğer öğrenci ailelerinin sınıfta kaynaştırma öğrencisi istememesinden gelişim raporu hazırlanmasına kadar birçok konuda bilgilendirme ve fikir alışverişi yapıldı.

Yrd. Doç. Dr. Esengül KAYAN'ı ziyaret ettik

ÖÇED olarak Yrd. Doç. Dr. Çocuk ve Ergen Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Uzmanı Esengül Kayan'ı Bakırköy'deki yeni merkezinde ziyaret ettik.

ÖÇED derneği Başkan Yardımcısı Selim Parlak'ın da katıldığı ziyarette Sayın Esengül Kayan'a hem ÖÇED'in yaptığı çalışmalar konusunda bilgi verildi hem de yapılabilecek işbirlikleri görüşüldü.

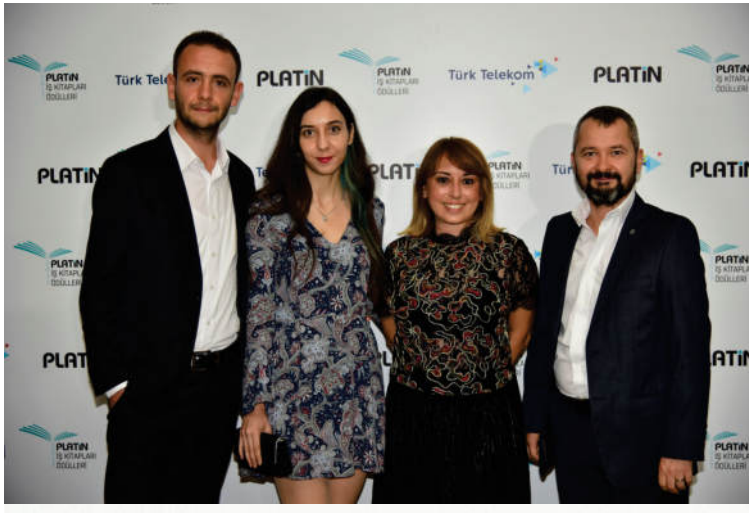

Uzman Dr. Pınar ALGEDİK'i ziyaret ettik

ÖÇED olarak uzman doktorlarla bir araya gelmeye devam ediyoruz.

Derneğimizin Yönetim Kurulu Başkanı Parin YAKUPYAN, Kurumsal İletişim Danışmanı Burçin ÖZTINAZ ve Halkla İlişkiler Sorumlusu Emine EŞKİ ARASLI, SBÜ Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nden Uzman Dr Pınar ALGEDİK ile görüşerek kendisine ÖÇED'in çalışmaları hakkında bilgi verdiler.

Platin İş Kitapları Ödülleri sahiplerini buldu

Aylık ekonomi ve iş dünyası dergisi Platin, 2016-2017 döneminin en başarılı iş kitaplarını seçti.

Platin Dergisi Yayın Kurulu'nun 10 farklı kategoride belirlediği adaylar arasından 10 farklı ismin ve eserin ödüllendirildiği Platin İş Kitapları Ödülleri'nde amaç, Türkiye'nin iş hayatını güçlendiren, tecrübelerini ve bilimsel çalışmalarını aktararak Türk ekonomisinin gelişimini sağlayan yayın evlerini, yazarları, çevirmenleri ve iş adamlarını daha geniş kitlelerle buluşturmak, iş dünyasının gelişimini sağlam temellere dayandırmaktır.

Rahmi M. Koç Müzesi'nde düzenlenen ve 24 TV'den canlı yayınlanan ödül törenine ÖÇED olarak Başkan Yardımcımız Selim Parlak, Kurumsal İletişim Koordinatörümüz Burçin Öztınaz, ABA Program Koordinatörü Özge Özgeç ve Dijital Pazarlama Uzmanımız Mevlüt Dülger ile katılım sağladık.

İşte gecede ödül alan kitaplar:

Yılın En İnovatif İş Kitabı: T-İnsan, Ufuk Tarhan

Yılın En İyi Çeviri İş Kitabı: Tesla: Maskelerle Çevrili Bir Hayat – Vladimir Pistalo – Çevirmen: Süeda Kaya

Yılın En İyi Finans&Ekonomi Kitabı: Katılım Ekonomisi Yeni Zihin, Yeni İktisat – Temel Hazıroğlu

Yılın En İyi Girişimcilik Kitabı: Ferrarisi Olmayanlar için Girişimcilik – Aziz Emre Günel

Yılın En İyi İK&Yönetim&Liderlik Kitabı: Tebrikler Kovuldunuz! – Kaan Sekban

Yılın En İyi İş Kitabı: Olaylarla Türkiye Ekonomisi – Yalın Alpay, Emre Alkin

Yılın En İyi Otobiyografi/Biyografi Kitabı: Bir Dünya Kurmak Hüsnü Özyeğin'in Yaşam Öyküsü – Rıdvan Akar

Yılın En İyi Referans İş Kitabı: Çalışmanın Mitolojisi – Peter Fleming – Çevirmen: Ebru Kılıç – Koç Üniversitesi Yayınları

Yılın En İyi Satış&Pazarlama Kitabı: Önce Kendimi Sattım – İlker Taner Uzun

Yılın Yayınevi: Optimist Yayınları

Onur Ödülü: Hüsnü Özyeğin

Türk Telekom Özel Ödülü : Formül Sosunda – Pınar Büyükbacı, Ufuk Batum

HANGİ OKULDA OKUMALIYIM?

Özel Esayan Ermeni Lisesi'nde Kaynaştırma Uygulamaları Ve BEP Semineri düzenledik

Gelişimsel farklılık gösteren çocukların sayısı gün geçtikçe artıyor ancak toplum olarak halen kaynaştırma eğitimi hakkında yeterli bilgiye sahip değiliz. ÖCED olarak gelişimsel farklılıklar gösteren çocukların eğitsel ve sosyal yönden yaşlılarıyla bütünleşmeleri için çaba gösteriyoruz.

Bu kapsamda, Lise 1 ve 10. sınıfında iki kaynaştırma öğrencisi bulunan Özel Esayan Ermeni Lisesi'nde Kaynaştırma Uygulamaları ve BEP Semineri verdik.

Algı Özel Eğitim ve Rehabitasyon Merkezi'nden Okul Öncesi Öğretmeni Özgül Dinçel'in sunumuyla

gerçekleşen "Kaynaştırma Uygulamaları ve Bireyselleştirilmiş Eğitim Programı" seminerimizde, okulda destek odası bulunması gibi yasal zorunluluklardan kaynaştırma öğrencilerinin gereksinimleri yönünde eğitim almaları için neler yapılabileceği konularına kadar birçok önemli bilgilendirme yapıldı.

"Tablolar Konuşuyor" sergisi gerçekleşti

Betimlemeli resim sergisi 'Tablolar Konuşuyor', 11 Eylül tarihinde gerçekleşen gala gecesi ile Uniq İstanbul'da kapılarını açtı. Türk Telekom, kurumsal sosyal sorumluluk projesi Telefon Kütüphanesi kapsamında bir ilke daha imza attı ve ülkemizin görme engellilere yönelik ilk betimlemeli resim sergisi Tablolar Konuşuyor'u hayata geçirdi.

Serginin açılışına Ayşen Zamanpur, Coşkun Aral, Jülide Ateş, Tuvana Büyükçınar, Behzat Gerçekker gibi isimler katıldı. Sergide Haluk Bilginer, Arzum Onan, Mustafa Sandal, Jülide Ateş, Nazlı Çelik, Arda Türkmen, Gülay Afşar, Cem Öğretir, Özge Uzun, Şeref Oğuz ve Arzum Onan gibi ünlü isimlerin sesleriyle hayat verdiği dünyaca ünlü 20 tablo sergilendi.

KONFERANS

**İMMÜNOLOJİ
OTİZM
KANSER**

THE SOFA HOTEL - 19 KASIM 2017
Nişantaşı / İSTANBUL

DÜZENLEYENLER

synevo
LABORATUVARLARI

Aman-Tara
ŞİFA

SOFA
HOTEL
Nişantaşı - İstanbul

Tüm gelir Otizm Dernekleri Federasyonuna bağlanacaktır.

DESTEKLEYENLER

ODFED
OTİZM DERNEKLERİ FEDERASYONU

ODFED is a member of World Autism Organisation
ODFED Türkiye'deki Otistik Hastaları ve ailelerini temsil eden en geniş çatı organizasyondur.

**AUTISM MEDICAL
INSTITUTE / TURKEY**

**BESİKTAŞLI GİRİŞİMCİ
İŞ ADAMLARI VE KADINLARI DERNEĞİ
OTİZMLÜ ÇOCUKLAR
FAALİYET KOMİSYONU**

**EĞİTİM HER ÇOCUĞUN HAKKI. SİZ DE DESTEKLERİNİZLE
FARKLI GELİŞEN ÇOCUKLARIN EĞİTİMİNE DESTEK
OLABİLİR, ÇEVRENİZİN BİLİNÇLENMESİNİ SAĞLAYARAK
ONLARIN VE AİLELERİNİN HAYATLARINDA FARK
YARATABİLİRSİNİZ.**

ÖÇED

Özel Çocuklar Eğitim ve Dayanışma Derneği

/ocedorgtr

www.oced.org.tr

HESAP İSMİ :

ÖZEL ÇOCUKLAR EĞİTİM VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

HESAP BİLGİLERİ :

AKBANK MECİDİYEKÖY ŞUBESİ

HESAP NUMARASI (IBAN NO) :

TR970004600133888000174201

10 YIL ÖNCE YOLA ÇIKTIĞIMIZDA,

Henüz sosyal medya diye bir kavram yoktu.
O zamanlar Instagram, Twitter, Facebook konuşulmuyordu.
Pinterest'i kimse bilmiyordu.

Geçtiğimiz 10 senede her anlamda çok şey değişti.
Bizim içinse değişmeyen tek bir şey var.
Sürekli kendimizi geliştirme tutkumuz.
10 yıldır bizimle olan herkese teşekkürler.

#algı10yaşında